

Forrædere står bag både økonomiske og militære operationer for at stoppe Trumps bestræbelser på at opbygge relationer med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 19. juni, 2017 – I løbet af den seneste uge har korrupte senatorer banket nye sanktioner igennem mod Rusland (og Iran), der i realiteten var rettet imod at fjerne præsident Trumps forrettighed til at afslutte de ulovlige sanktioner, der blev gennemtvunget af Barack Obama gennem en eksekutiv ordre, baseret på løgne mht. russisk indblanding i de amerikanske valg. Søndag nedskød dernæst amerikanske styrker, der (ulovligt) er deployeret i Syrien, et syrisk kampbombefly, der var engageret i et angreb på ISIS, hvilket fremprovokede en barsk respons fra Rusland, der gik ud på, at alle yderligere sådanne ulovlige, udenlandske angreb på den suveræne stat Syriens styrker ville løbe risikoen for russiske forsvarsoperationer.

Hvem gav ordre til dette angreb? Det Russiske Forsvarsministerium har erklæret, at aftalen med USA mht. dekonfliktion i militære operationer, er suspenderet, og de har krævet, at »USA's Kommando gennemfører en omhyggelig efterforskning og rapporterer om sine resultater og de trufne forholdsregler«.

Sådanne handlinger, der udgør en krigstrussel mellem verdens to, førende atommagter, er sindssyge, rent militært. Man

erindre sig, at det amerikanske missilangreb på den syriske luftbase i april var baseret på de falske efterretningsrapporter om, at den syriske regering havde brugt kemiske våben, uden noget militært eller strategisk formål, mod sine egne borgere.

Den farvede revolution, der nu udspilles imod præsident Trump, og som involverer falsk britisk efterretning, der kanaliseres via britiske aktiver i de amerikanske efterretningstjenester, Kongressen, massemedierne og elementer i det amerikanske militær, må standses. I modsat fald vil verden blive kastet tilbage til det økonomiske kaos og den strategiske katastrofe, der blev orkestreret under præsidenterne Bush og Obama.

I UK er Imperiets magt udsat for en alvorlig prøve i sin hjembase, og amerikanere gør klogt i at følge det nøje. Tory-premierminister Theresa May og de faktiske Tory'er i Tony Blairs »Nye Labour«-fraktion af Labour-partiet trues med at blive droppet i kølvandet på Mays chokerende tab af et flertal i de nylige valg, som dernæst efterfulgtes af den forfærdelige brand i et socialt højhus-boligbyggeri, der kan have kostet så mange som 100 uskyldige menneskeliv. Kilder i UK fortæller *EIR*, at May-regeringen lyver om dødstallet i håb om, at raseriet vil lægge sig, men også, fordi enhver hændelse med flere end 100 døde iflg. loven skal efterforskes som en kriminalsag. Den »gamle« Labour-kandidat, Jeremy Corbyn – hvis program omfatter en afslutning af krigsførelse for regimeskifte, en infrastrukturfond for at kickstarte økonomien, en afslutning af de russiske og iranske sanktioner, udvikling af atomkraft og deltagelse i den Nye Silkevej – ses i stigende grad som en sandsynlig vinder i ethvert nyt valg, alt imens Tory'ernes skrumpning i stigende grad indikerer, at de vil blive nødt til at udskrive et nyvalg.

Husk, at det var Tony Blair, der skabte det første »uærlige dossier«, der opfandt falske efterretninger om, at Irak havde masseødelæggelsesvåben, og som lancerede Irakkrigen, spredningen af terrorisme og flygtningekatastrofen. Det

aktuelle kupforsøg imod Trump blev lanceret af »uærlige dossier nr. 2«, som blev forfattet af MI6-agent Christopher Steele, der opfandt historier om Trump og Rusland, som skulle spredes via deres netværk i USA, en operation, der nu har nået niveauet for 'ansporing til mord'.

Hidtil har Putin-regeringen nægtet at lade sig provokere ind i en konfrontationspolitik med den nye administration i Washington, hverken som respons til sanktionerne eller til angrebene i Syrien. Udenrigsminister Lavrov refererede, efter nedskydningen af det syriske fly, til »deeskaleringszonerne« implementeret af Rusland, Iran og Tyrkiet i Syrien, som »en af mulighederne for i fællesskab at gå fremefter« og tilføjede: »Vi opfordrer alle til at undgå ensidige handlinger, respektere syrisk suverænitet og gå med i vores fælles arbejde, der er aftalt med regeringen for den Syriske Arabiske Republik.«

Det er USA's borgeres ansvar at erkende og identificere de kriminelle personer og institutioner, der forsøger at ødelægge regeringen og vor nations suverænitet. Kina har udsendt førende politiske ledere og industriledere til USA i denne uge, efter invitation fra Trump-administrationen, for at drøfte samarbejde om Bælte & Vej Initiativet – den Nye Silkevej – omkring byggeri af infrastruktur, investering i industri og landbrug og samarbejde med amerikansk industri om udviklingsnationer i Asien, Afrika og Sydamerika. Det er denne, USA's deltagelse i det nye paradigme for fremskridt og samarbejde for alle nationer og folkeslag, der nu er på plads under kinesisk og russiske lederskab, som det henfaldne Britiske Imperiums og dets Wall Street-aktivers dinosaurer er desperate for at ødelægge. Deres dødbringende kupforsøg må stoppes, og det amerikanske folk befriet til at bidrage til menneskehedens fremtid.

Foto: Præsident Donald J. Trump, 9. juni, 2017. (Whitehouse Photo)

Og foråret gik over i sommer

...

Lyndon H. LaRouche og Helga
Zepp-LaRouche, november,
2013.

Leder fra LaRouche PAC, 18. juni, 2017 – Fremtidige generationer vil se tilbage på disse dage i midten af 2017 som en hovedkorsvej i hele menneskets historie frem til i dag. De grundlæggende kendsgerninger, der stadig er stort set ukendte for de fleste amerikanere i dag, vil være velkendte for dem. Den måde, hvorpå Lyndon og Helga LaRouche i årtier, og på trods af intens forfølgelse, havde udarbejdet et Nyt Paradigme for en global civilisation, hvor mennesket endelig ville blive fuldt ud menneskeligt, og som var knyttet til et udstrakt program for en Verdenslandbro og for udvikling af fusionskraft og en genlancering af udforskning af rummet som et globalt rumprogram.

At dette LaRouche-program for Verdenslandbroen blev officielt vedtaget som kinesisk statslig politik i 2013 og i løbet af fire år fik tilslutning fra flere end 100 nationer, der repræsenterede flertallet af menneskeheden. At, takket være dette program, begyndte håb atter at indfinde sig i Afrika, efter årtiers fortvivlelse. Vejen var åbnet for en afslutning af Det britiske Imperium og det oldgamle imperiesystem, der havde forkrøblet menneskers sind, siden mindst begyndelsen af den optegnede historie.

At det var inden for en sådan sammenhæng, om end de

amerikanske vælgere blev holdt uvidende om det, at de afviste Det britiske Imperiums præsidentkandidat, Hillary Clinton, og i stedet valgte den kandidat, der lovede venskab med Rusland og Kina, afslutningen af udenlandske aggressionskrige og genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov – Donald Trump.

USA bevægede sig mod det Nye Paradigme.

Det britiske Imperium kæmpede indædt for at skaffe sig af med præsident Trump gennem et FBI-kup, eller gennem ethvert andet middel, de kunne udtænke. De fleste amerikanere hældede til at støtte deres valgte præsident og udviste ikke alene støtte, men også entusiasme, når de blev vist tillid. Men, for faktisk at kunne handle på dette, havde de brug for et virkeligt begreb om den globale proces og LaRouche-parrets mission, som var blevet dem nægtet.

Og her står sagerne i øjeblikket. Som en digter har sagt, »det sidste kapitel er endnu ikke skrevet«.

Foto: LaRouche-parret: Lyndon H. LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, november, 2013.

**Lyndon LaRouche: Statslig
kredit til
New Yorks transportkrise, Nu
– Nationens økonomi står på**

spil

Leder fra LaRouche PAC, 12. juni, 2017 – I seks måneder har amerikanske vælgere ventet på, at præsident Donald Trump og Demokraterne skulle handle: Nu skal statskredit udstedes til fornyelse af nationens infrastruktur på et højere niveau. Der har været løfter, men ingen kredit, og ingen plan for, hvordan den skal anvendes.

Meget af Amerikas økonomiske infrastruktur fra begyndelsen af det 20. århundrede er ikke blot i færd med stille og roligt at »smuldre«; den er livstruende. Det farligste tilfælde er sammenbrudskrisen i transport, der rammer flere end 20 million mennesker i New Yorks storbyområde. »Helvedessommeren«, der er indledt i New Yorks transportårer, truer i realiteten hele den amerikanske nationaløkonomi.

EIR's stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, har bebudet pause i al »snakken« om infrastruktur:

»Staten må nu omgående udstede finansiering til bygning af ny infrastruktur i New York City«, sagde LaRouche. »Regeringen må gå ind og overtage denne krise; staten er den eneste kilde til en lovmæssig form for kredit for dette problem. Dette er en betydelig national krise, og USA's nationaløkonomi er afhængig af, at den løses. Vi har haft nok snak uden konkrete detaljer, uden opfølgning af direkte handling.

Det skal på bordet – både finansieringen og en plan for dens anvendelse – nu.«

I mellemtiden har Demokraterne taget regeringens tid med »Russia-gate«, sammensværgelsen om at drive præsidenten ud af embedet for at ville have samarbejdsrelationer med Rusland. Den fyrede FBI-mand James Comey's vidneforklaring har gjort det meget klart, hvad dette gik ud på: et indstuderet forsøg fra efterretningssamfundets side på at opstille en fælde for præsidenten, og afsætte ham; med en politisk veterans ord, en

»ynkelig, død sild« for en vildt distraheret Kongres.

Drop »Russia-gate«. Det Hvide Hus og Kongressen må komme i omdrejninger for at forhindre økonomien i at kollapse, og forhindre, at amerikanerne yderligere forarmes og dør. Genindfør Glass/Steagall-loven, så bankerne udlåner penge. Opret en statslig kreditinstitution til byggeri af det, der skal bygges; det være sig en nationalbank i Hamiltons tradition, til infrastruktur og vareproduktion; et nyt 'Reconstruction Finance Corporation, RFC' – Finansieringsselskab til Genopbygning – baseret på Franklin Roosevelts oprindelige RFC; eller et bevillingskontor for statslig finansiering af projekter. Inviter til samarbejde med verdensmestrene i nye infrastrukturplatforme, Kinas »Bælte & Vej Initiativ«.

Uden at gennemføre disse skridt, sagde LaRouche, »er alle drømme om at genopbygge nationen døde«.

Foto: NTSB (National Styrelse for Transportsikkerhed) undersøger en bil, der var involveret i dødelig Metro North togulykke ved Valhalla, New York, 4. februar, 2015.

Kupforsøg mod Trump slår fejl i takt med, at amerikanere begynder at se en fremtid igen

Leder fra LaRouche PAC, 11. juni, 2017 – Da Franklin Roosevelt døde før krigens slutning, var Lyndon LaRouche fortvivlet over, at en stor mand var gået bort og advarede om, at en

meget lille mand tog over.

Indser amerikanere, med et tilbageblik på 1945 fra nutidens perspektiv, at USA vandt krigen baseret på FDR's besejring af de britiske bankierer på Wall Street gennem at genindføre det Amerikanske System for kredit til udvikling, ikke spekulation, gennem Glass/Steagall-loven? Indser de, at »demokratiets arsenal«, der besejrede fascismen, udelukkende var muligt, fordi FDR havde skabt historiens største infrastruktur-boom på ganske få år og herved gav USA en overvældende førerposition inden for produktion og logistik? Indser de, at Roosevelts samarbejde med Kina og Rusland (det daværende USSR) var uundværligt for at redde verden fra fascisme? Eller tror de på myten om, at krigen blev vundet gennem Trumans forbrænding af japanske civile, og at den Kolde Krig var nødvendig for at redde verden fra »Gudløs kommunisme«?

Disse spørgsmål er af afgørende betydning for nutiden. Efter 16 års nedskæringspolitik, permanent kolonialistisk krigsførelse (»regimeskifte«) og kulturel degeneration under Bush, Cheney og Obama, truedes amerikanerne af død gennem pessimisme og fortvivlelse, gennem økonomisk forfald og deres menneskelige værdigheds kulturelle nedgørelse.

Men verden har nu forandret sig. Den Nye Silkevej har, siden den blev annonceret af Xi Jinping i 2013, på ganske få år, ligesom FDR gjorde det med USA, sat hele verden på en kurs for menneskelig produktivitet i hele verden og demonstreret, at fattigdom virkelig kan fjernes, over hele planeten, sådan, som kineserne næsten har gjort det med deres egen nation. Kina og Rusland forener Eurasiens nationer bag dette store foretagende og rækker hånden frem til hele Asien, Afrika og de amerikanske kontinenter om at tilslutte sig.

Der er nu i USA en præsident, der afviser hele denne imperieopsplitning af verden; der afviser regimeskifte og promoverer venskab og samarbejde med Rusland og Kina, både for at besejre terrorisme og for at samarbejde om Bælte & Vej

Initiativet med det formål at imødekomme menneskehedens fælles mål.

Imperiet har svaret tilbage med gengældelse. Med anvendelse af alle til rådighed stående resurser – krigsliderlige neokonservative fra både det Republikanske og Demokratiske parti, de rådne horer fra mainstream-medierne og de britiske operatører i Bush- og Obama-efterretningssamfundene – har man forsøgt at dæmonisere Putin, påstå, at Rusland stjal valget og at Trump var et redskab for Moskva. Trump skulle ødelægges for enhver pris – en »farvet revolution« mod vor egen nation. Anførerne af denne indsats var de velkendte løgnere og forrædere, der var ledere af Obamas efterretningstjenester: John Brennan, James Clapper og James Comey.

Som Michael Goodwin fra *New York Post* påpegede i lørdags: »J. Edgar Hoover beholdt sit job, fordi fem præsidenter var bange for at fyre ham. Hans forsikring var det smuds, han i hemmelighed indsamlede om dem. Comey er en alen af samme stykke, men Trump var ikke bange for at fyre ham.«

Nu slår sandheden igennem i det amerikanske folk. Comeys løgne står afsløret. Trump nægter at bøje sig for krigsmagernes løgne om Rusland og/eller Kina.

Det spørgsmål står tilbage: Vil det amerikanske folk genoplive det standpunkt, som var vore Grundlæggende Fædres, Franklin Roosevelts og John F. Kennedys, ved at se tilbage på nutiden ud fra et standpunkt om fremtiden? Vil New Yorkere vedtage en vision for byen med højhastigheds-jernbaneforbindelser, med svævetog (maglev) til erstatning for den svedfyldte, støjende undergrundsbane, der nu er ved at bryde sammen? Vover amerikanerne at tro på, at nationen kan transformeres på nogle ganske få år, som FDR gjorde; som kineserne har gjort i dag?

Hen over de næste par uger vil LaRouche PAC's Manhattan-projekt sponsorere en række begivenheder, der leverer den kreative ammunition, der er nødvendig for at besvare dette

spørgsmål bekræftende. Vores bulletin over kommende begivenheder omfatter invitationen til arrangementet i Carnegie Hall den 29. juni til ære for Sylvia Olden Lee,[1] som efterfølges af et seminar om det klassiske toneleje og stemmeplacering. Der følger snarest yderligere begivenheder med Schiller Instituttet og vore kinesiske venner og andre fra hele verden, som fortsat vil angive retningen for de revolutionære forandringer, der fejer hen over nationen og verden.

Foto: Præsident Donald Trump annoncerer sit initiativ for infrastruktur. 7. juni, 2017.

[1] Se: [In Praise of Sylvia Olden Lee](#), og [biografi](#).

Lyndon LaRouche: Stop FBI's bedrageri; Stop kuppet mod præsidenten – Hvad de løgnagtige medier ikke fortæller

Leder fra LaRouche PAC, 8. juni, 2017 – Lyndon LaRouche lancerede en appel til det amerikanske folk om at stoppe det igangværende kup imod præsident Trump, som torsdag fik yderligere næring gennem den fyrede FBI-direktør, James Comeys løgnagtige vidneforklaring for Senatets Efterretnings-Udvalgskomite. LaRouche sagde, at kuppet er en FBI-operation, der forsøger at ødelægge USA, og hvis det ikke standses, vil verden stå over for generel krig.

Den 7. juni afslørede tidligere direktør for Nationalt Efterretningsvæsen, James Clapper, den faktiske motivation for kuppet imod Trump, med bemærkninger i Australien. Han sagde, at Trumps åbenhed over for fred med Rusland – det valprogram, som Trump blev valgt på af det amerikanske folk – i sig selv var totalt imod USA's sikkerhedsinteresser og i realiteten at sidestille med forræderi. Det var allerede før valget almindeligt kendt i det officielle Washington, at præsident Obama, i aftalt spil med briterne, kandidat Clinton, DNI-chef Clapper, CIA-chef Brennan og FBI-chef Comey, havde styret USA på en kurs for krig med Rusland og Kina, som efter planen skulle aktiveres fuldt ud med valget af Hillary Clinton. I stedet blev Trump valgt, hvilket udløste kuppet, der fulgte. Præsident Trump har holdt sit løfte og etableret bedre relationer med både Rusland og Kina, der begge søger samarbejde med USA omkring udvikling af verden, baseret på store infrastrukturprojekter. Det er det virkelige, og eneste, spørgsmål her. Comey bakkede op om dette torsdag i en lang tirade imod Rusland som værende en dødsfjende, som svar på et spørgsmål fra senator Joe Manchin.

Her er de generelle linjer for, hvordan den reelle sammensværgelse virkede. Ifølge Comeys egne ord og disses faktiske implikationer, så udpeges, den 6. januar, FBI-direktør Comey af Obamas efterretningschefer til at gennemføre en »J. Edgar Hoover« mod Trump og briefe ham om slibrigt afpresningsmateriale, fabrikeret af britisk efterretning og agent for Clinton-kampagnen, Christopher Steele. Det er en ren Hoover-afpresningsoperation. Comey giver Trump et signal om at »opgiv din fantasi om at samarbejde med Rusland, og vi udgiver ikke dette«. Trump rokker sig ikke en tøddel. Dagen efter lækkes hele Steele-dossieret til alle de internationale medier, med anklager mod den nyvalgte præsident om perverse seksuelle handlinger med russiske prostituerede. Dette indrømmede Comey i sin vidneforklaring torsdag og sagde, at han var klar over, at denne briefing kunne fortolkes som et »J. Edgar Hoover moment«, som svar på et spørgsmål fra senator

Susan Collins fra Maine. Under det pgl. møde forsikrede Comey Trump om, at præsidenten ikke blev efterforsket af FBI. Så går Comey ud og skriver et hemmeligt memo om briefing og præsidentens svar. Blev dette memo videregivet til briterne? Hvem andre blev det givet til?

Comey hævder, han skrev dette op, fordi han troede, præsidenten ville lyve. Dette er pladder. Comey var allerede blevet udvalgt til at bringe præsidenten til fald, til at få ham i en fælde, hvis Trump ikke trak næsen til sig mht. at søge bedre relationer med Rusland og Kina. At James Comeys plan var at opsætte en fælde for præsidenten er den eneste, logiske konklusion, man kan drage af Comeys vidnesbyrd som svar på spørgsmål fra diverse Republikanske senatorer.

Først, senator Risch: Jeg husker, du talte kort med os kort efter 14. februar, hvor *New York Times* skrev en artikel, der indikerede, at Trumps valgkampagne var aftalt spil med russerne ... denne rapport fra *NYT* var ikke sand. Er det fair at sige sådan?

Comey: Det var i hovedsagen ikke sandt.

Med hensyn til samtalen om Michael Flynn:

Risch: Du citerede ordret, hvad præsidenten sagde, »Jeg håber, I kan finde en vej til at lade dette passere, til at lade Flynn i fred. Han er en god mand. Jeg håber, I vil slippe det.« ... Han gav dig ikke besked på at lade det passere?

Comey: Ikke med hans ord, nej.

Risch: Han gav dig ikke ordre til at slippe sagen?

Comey: Igen, hans ord var ikke en ordre.

Risch: Du har ikke kendskab til nogen, der anklages for at håbe på noget?

Comey: Nej, ikke som jeg sidder her.

I ethvert sandfærdigt scenarie burde dette have afsluttet sagen her.

Diverse Republikanske senatorer spurgte gentagne gange Comey, hvorfor, hvis præsidenten havde bedt om hans loyalitet, havde bedt ham droppe efterforskningen af Flynn (som var en efterforskning på baggrund af falske erklæringer, som præsidenten efter al sandsynlighed ikke engang vidste noget om), hvorfor aflagde du ikke rapport til justitsministeren? Alternativt, hvorfor truede han så ikke med at indgive sin afsked, som han tidligere havde gjort under en konfrontation med præsident George W. Bush? Hvorfor blive ved med at mødes med præsidenten og fortælle ham, at han ikke blev efterforsket samtidig med, at han nægtede at fortælle offentligheden det samme og vendte tilbage for at lægge strategi med FBI-agenter om, hvad der blev sagt, og hvad de næste skridt ville være. Comey indrømmede under sin vidneforklaring, at der var logiske ting, han ikke gjorde, inklusive at sige til præsidenten, at han skulle stoppe al upassende opførsel, fordi FBI havde besluttet, at disse samtaler var af »interesse for en efterforskning«, dvs., at Comey, der agerede som en hemmelig informant, endnu ikke helt havde haft held til at lægge en fælde for præsident Trump.

Comey inkluderer FBI-vice direktør McCabe i kredsen af personer, som han briefede om alle sine udvekslinger med præsidenten. Uheldigvis for Comey og hele dette scenarie med at »lægge hindringer i vejen for rettens udøvelse«, så forklarede McCabe under ed for Kongressen i kølvandet på alle disse tildragelser, at der ikke havde været noget forsøg fra Trumps eller nogen andens side på at blande sig i eller forhindre FBI's efterforskning. Faktisk forklarede Comey selv for Senatet torsdag, at der, forud for hans firing, ikke havde været nogen efterforskning af præsident Trump, hverken for at hindre rettens gang eller for aftalt spil med russerne.

I en erklæring i kølvandet på Comeys indstuderede optræden, benægtede præsident Trumps advokat, Marc Kasowitz, at

præsidenten nogen sinde skulle have bedt Comey om at droppe sagen mod Michael Flynn, nogen sinde skulle have lagt pres på Comey eller blot udbedt sig Comeys »loyalitet«. Kasowitz understregede korrekt disse dele af Comeys vidneforklaring:

- Den angivelige russiske hacking flyttede ingen stemmer.
- Præsidenten sagde til Comey, at, hvis nogen af hans satellit-medarbejdere gjorde noget forkert, ville det være godt at finde ud af det.
- James Comey indrømmede, at han lækkede alle sine memoer om sine samtaler med præsident Trump til *New York Times*, med det formål at fremprovokere udnævnelsen af en særlig anklager. Mindst ét af disse memoer var hemmeligt.

Denne kamp vil ikke blive bragt for retten. Om den skal fortsætte eller ej er det amerikanske folks og deres repræsentanters afgørelse. Som LaRouche sagde, så er tiden kommet til, at folk taler ud og afslutter dette forstyrrende og særdeles farlige kupforsøg. Tiden er ligeledes kommet til at efterforske kupmagerne, inklusive de forræderiske nyhedsmedier.

Foto: Comey aflægger forklaring for Senatet, 8. juni, 2017.

Den globale Silkevej for udvikling og fred – 'går fra idé til handling'

Leder fra LaRouche PAC, 7. juni, 2017 – I dag mødtes den kinesiske præsident Xi Jinping med Kasakhstans præsident Nursultan Nazarbaev, i Astana, hvor Xi, i september 2013,

havde annonceret sit forslag for initiativet for det Økonomiske Silkevejsbælte. I en artikel, Xi skrev til sit aktuelle besøg, sagde han, at forslaget med succes var gået »fra idé til handling«, og at det nu virker som et »globalt offentligt gode«.

I dag i USA blev det samme iboende princip om offentligt gode – et gode, der er for alle – fremlagt, som konceptet for at genopbygge USA, i en præsentation af præsident Donald Trump, i en tale på bredden af Ohiofloden i Cincinnati.

Trump krævede en opgradering af amerikansk infrastruktur og jobskabelse. Der lå et fokus på renovering af sluserne og dæmningerne i Ohio-systemet og af alle USA's indlands- og kystvandvejes 12.000 miles. Han berettede om fortidige amerikanske infrastrukturpræstationer, inklusive byggeriet af Hoover Dam på fem år, og Golden Gate-broen på fire år. Se på Erie-kanalen – som var New York-guvernøren DeWitt Clintons drøm. Thomas Jefferson, sagde Trump, mente ikke, det kunne gøres. Men sig det til en New Yorker, og han finder en måde at gøre det på! Trump sagde, »Vi var engang en nation af byggere ... [Men] vi gør det ikke længere ... Reparerer ikke engang ting ...« Det må ændres, sagde han.

Vores udfordring i USA er at lykkes med at frembringe »handlings«-delen i »fra idé til handling«. Vi må fremtvinge en amerikansk frigørelse af Wall Street/City of Londons kollapsende, monetariske rod og skabe betingelser for bankvirksomhed, kredit og fremgang inden for produktivitet og videnskab, der har til formål at tjene nationen. I denne uge har vi to initiativer inden for dette program.

For det første vil en ny plan for USA blive udgivet af LaRouchePAC's Videnskabsteams medlem, Jason Ross, med titlen, »En fremtidig platform for USA's infrastruktur – case study: New York« (se EIR, 9. juni, 2017). Ross har samarbejdet med dr. Hal B.H. Cooper, transportingeniør, og andre, om specifikke projekter for New York City, der er én stor

infrastrukturkatastrofe. I sin introduktion erklærer Ross, »Vi indleder med at fremlægge løsninger på ignorerede spørgsmål om infrastrukturens rolle i økonomien. Og således udstyret med disse koncepter, går vi frem mod USA's nationale infrastrukturbehov i lyset af internationale infrastrukturudviklinger i Kina. Og sluttelig vender vi tilbage til New York City, i sammenhæng med byens nationale og internationale placering, og diskuterer de nødvendige, næste stadier af dens infrastrukturudvikling, idet vi ser frem, ikke 10 eller 20 år ind i fremtiden, men derimod flere generationer.«

Det andet initiativ i denne uge er handlingen for den nødvendige forudsætning for, at denne økonomiske søsætning kan finde sted – nemlig, genindførelsen af Glass/Steagall-loven fra 1933 for at adskille og beskytte kommerciel bankpraksis fra spekulationsvirksomhed, og som fungerede i 66 år frem til 1999, hvor loven uretmæssigt blev ophævet. To hovedsponsorer af lovforslaget til genindførelse af Glass-Steagall (H.R. 790, Loven om tilbagevenden til klog og forsigtig bankpraksis af 2017) i Repræsentanternes Hus – Marcy Kaptur (Dem.) og Walter Jones (Rep.) – briefede i går aftes Husets 'Rules Committee'[1] om nødvendigheden af Glass-Steagall og behovet for at få en fair debat i Huset om lovens genindførelse. Kapturs 8 minutter lange tale cirkulerer nu nationalt på de sociale medier.[2] Det forventes, at Kaptur vil forsvare den i debatten den 8. juni i Husets sal om H.R. 10, Loven om det finansielle VALG – en dum lov til Wall Streets fortsatte lancering.

Der er ingen tid at spille; farerne er mange. Med hensyn til vores nationale infrastruktur, så er vi gået ind i en forfaldsfase à la »Minneapolis-broen«, som refererer til katastrofen for 10 år siden (1. august, 2007), da en bro over Mississippifloden pludselig kollapsede midt i myldretiden og dræbte 13 mennesker og sårede yderligere 145 i kollapset. Det kunne ske, ikke alene i USA, men hvor som helst, og hvornår,

det skal være, i hele landet.

På den internationale scene er situationen i Sydvestasien kaotisk, kompliceret og farlig. I dag angreb terrorister det iranske parlament, med 12 døde til følge. Som den russiske præsident Putin gentog i sit kondolencebrev til det iranske folk, så »bekræfter angrebene endnu engang nødvendigheden af at intensivere internationalt samarbejde om bekæmpelse af terror«.

Video: Marcy Kaptur briefer Husets 'Rules Committee' om lovforslag til genindførelse af Glass-Steagall, H.R. 790, der ønskes bragt til afstemning i salen.

Foto (Kasakhstan's regering): Kasakhstan's præsident Nursultan Nazarbaev mødes med formand for Folkerepublikken Kina, Xi Jinping, 6. april, 2013.

[1] I Repræsentanternes Hus har komiteen ansvaret for reglerne for, at andre lovforslag kommer til afstemning i salen. (-red.)

[2] Se: Reinststate Glass-Steagall To Restore 'Golden Age' of American Growth

'Fremtiden fødes i dag: Integration og infrastruktur' til at løfte verden op

Leder fra LaRouche PAC, 30. maj, 2017 – 1.-3. juni træder Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum (SPIEF) sammen, under værtskab af den russiske præsident Vladimir Putin, der

for to uger siden var æresgæst på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde (BVF) i Beijing, og som netop i går i Paris førte strategiske forhandlinger med præsident Emmanuel Macron. I går gav TASS en forhåndsvisning af mødet i Skt. Petersborg, under titlen, »Fremtiden fødes i dag: Integration og infrastrukturprojekter i Eurasien«. Den rapporterer om den kendsgerning, at en opbygning af nationer nu er ved at komme sammen – EAEU (Eurasisk Økonomisk Union), SCO (Shanghai Samarbejdsorganisationen) og Bælt & Vej-initiativ (BVI), plus tre nationer i BRIKS – for at fremme storstilede projekter, der udføres ud fra et »globalt standpunkt«, til alles fordel. Der sættes fokus på specifikke projekter, såsom Vostochny Cosmodrome (Kosmodrom Øst), som Japan er interesseret i at deltage i; og den »Østlige Polygon« – det fjernøstlige program for forbundethed – konnektivitet – som involverer den Transsibiriske Jernbane, Baikal-Amur Hovedlinjen, regionale grænseovergange og havne.

Mødet i Skt. Petersborg er nu den optimistiske »nye norm« i Eurasien, ledet af Kina og Rusland; og billedet er ved at blive fyldt ud for andre dele af verden. I Afrika finder den storstilede åbning af Nairobi-Mombasa-jernbanen sted, hvis 480 km ses som den første strækning i den fremtidige, østafrikanske, længdegående jernbanekorridor. »At forbinde nationer og give mennesker fremgang«, lyder mottoet på den nye, kenyanske linjes lokomotiver.

Uvidende om denne kendsgerning om denne globale omgruppering for udvikling – eller værre endnu, med had til den – er de politiske kræfter, der er sat i gang imod dens succes, og som for størstedelens vedkommende kommer fra den depraverede, britiske imperieflok. Der er et grelt misforhold mellem virkeligheden og så atlanticisternes forslag. Fra Europa kommer der fortsatte angreb mod præsident Trump og mod de amerikanske vælgere, der indsatte ham i embedet, og mod Trumps modstand mod 'grønt' folkemord og NATO-geopolitik. Mandag fortsatte kansler Angela Merkel i Berlin de bebrejdelser imod

USA, som hun havde udtalt efter sidste uges G7-møde. I en tale på en konference for bæredygtig udvikling sagde hun, at hun fortsat er en »overbevist atlanticist«, og at man ikke kan stole på USA; »vi europæere må virkelig tage skæbnen i egne hænder«, især mht. klimapolitik. I dag krævede hun, at Europa er »pro-aktiv i internationale anliggender«. Den tyske udenrigsminister Sigmar Gabriel angreb Trumps »snæversynede« politikker, der har »svækket« Vesten og EU-interesser.

Her til morgen svarede Trump igen i et tweet, men sammenhængen går langt videre end til øje for øje. På spil står præsidentskabets eksistens, USA's integritet som nation, og om USA – meget snart – vil stille sig på linje med det nye paradigme, med Verdenslandbroen/Ny Silkevej. Faren og bestikkeligheden ved angrebene på Trump fremgår af en artikel i *Spiegel Online* fra 20. maj, »Tiden er inde til at komme af med Donald Trump«. Med en hysterisk tirade imod Trump (ingen moral, ingen mål, ingen strategi, ingen hjerne, osv.), gennemgår artiklen, hvordan man kan afsætte ham, med reference til det uhyggelige »Game of Thrones«. Artiklen opfordrer medierne til at »fortsætte med at sige det, som det er: Trump må fjernes fra Det Hvide Hus. Hurtigt. Han er til fare for verden«. Oversat betyder det, at man erkender, at et partnerskab mellem USA, Rusland og Kina er en dødbringende trussel mod Det britiske Imperium.

Sandheden er, at mennesker kan formås til at tænke og overvinde disse beskidte operationer, uanset, hvor uophørlige og farlige, de måtte være. Vi har meget specialarbejde at udføre. En stor udfordring er sammenbruddet og nødsituationen i New York Citys transportsystem. Knap seks uger fra i dag truer massivt kaos, når nogle af toglinjerne mellem Manhattan og Long Island og New Jersey indskrænkes pga. hastereparationer. Dette sker i sammenhæng med, at hele metropolregionens infrastrukturbase er affældig. LaRouche Manhattan Projekt går frem på basis af en overordnet plan, sammenhæng og frem for alt et krav om national handling for en

tilslutning til den globale omgruppering for en Ny Silkevej.

Diane Sare fra LaRouche PAC Politiske Komite har en artikel i det næste nummer af *EIR* (2. juni), der slutter således:

»New York City og de dermed sammenhængende områder har en høj tæthed af kapable mennesker, hvis der fandtes et forceret program for at uddanne dem. Det er de spørgsmål, som USA's befolkning omgående må overveje, og ikke, om Jared Kushner havde et møde med den russiske ambassadør (hvilket under alle omstændigheder sikkert ville have været en god idé).

LaRouches Fire Love angiver det nødvendige, forcerede programs medvirkende faktorer. Vi må nu samle en komite af eksperter, der kan udfylde detaljerne, og hermed transformere den måde, New Yorkere tænker på, mht. den aktuelle katastrofe. Husk, at, på kinesisk, er symbolet for krise og muligheder det samme.«

Foto: Kenyas præsident Uhuru Kenyatta indviede i dag, den 31. maj, officielt den 472 km lange jernbanestrækning med standardspor mellem havnebyen Mombasa ved det Indiske Ocean og Nairobi, hvor han kørte med Madaraka Expressens første, regulære afgang. (foto: www.railwaygazette.com)

Den omgrupperede orientering

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Verden ser meget anderledes ud, når den anskues fra Kina, end den gør fra USA eller Europa, lød Helga Zepp-LaRouches kommentar, da hun vendte hjem fra sin deltagelse i Bælt & Vej Forum i Beijing, der fandt sted 14.-15. maj. Kina befinder sig i en udvikling, der foregår i et forbløffende tempo, og deler nu denne succesfulde model med hele planeten, gennem Bælt & Vej-initiativet. Som en opstigende kraft i hele planetens

økonomiske og kulturelle udvikling har Kina et optimistisk og forhåbningsfuldt syn – og ikke den pessimisme og fortvivlelse, der har hersket i det meste af Europa og USA, siden mordet på John F. Kennedy.

Der foregår nu en global omgruppering, bemærkede Helga Zepp-LaRouche, med fornuftige regeringer, der bringer deres nationer om bord i Bælt & Vej-initiativet. Kun de dumdristige vil blive stående udenfor og 'kigge ind' sådan, som Angela Merkel nu gør med Tyskland.

Præsident Donald Trump må nu handle hurtigt for at sikre, at USA bliver en del af denne omgrupperede orientering. Han valgte klogt at sende en personlig toprådgiver, Matt Pottinger, som sin repræsentant til Bælt & Vej Forum. Nu må han forhandle Amerikas fulde deltagelse i alle aspekter af dette Nye Paradigme, inklusive investering af milliarder af dollars i genopbygningen af Amerikas totalt ødelagte infrastruktur. Trump må handle hurtigt for at skabe reel, fysisk-økonomisk forandring – det er, hvad de millioner, der stemte på ham, venter på. Han må handle hurtigt, for at genindsætte FDR's Glass/Steagall-lov fra 1933 for at skabe den nødvendige bank- og kreditramme for en sådan massiv indsats for genopbygning – dét er mandatet, han fik ved præsidentvalget i 2016. Den idémæssige køreplan for, hvordan disse politikker skal implementeres i USA, har Lyndon LaRouche gentagent leveret – senest i sine **Fire Love (til USA's – og verdens – omgående redning)**.

Præsident Trump bør ikke tillade, at han presses eller distraheres bort fra denne hastedagsorden, af disse tendentiøse og grundløse anklager, der slynges ud mod hans regering, den ene efter den anden. Det er netop *formålet* med disse, af briterne påbudte operationer, at de skal forhindre præsident Trump i at vedtage de nationale, og internationale, politikker, som Det britiske Imperium i den grad frygter. At fordømme og afsløre disse løgne er selvfølgelig nyttigt, og endda nødvendigt. Men, denne eneste måde, hvorpå disse

beskidte operationer på afgørende vis kan begraves, er at gøre præcis dét, som briterne er mest bange for; og begynde at bygge infrastrukturen og andre store projekter, *nu*.

En mere passende hyldest til John F. Kennedy i hundredeåret for hans fødsel, end netop atter at hellige vor nation disse politikker, eksisterer ikke.

Foto: Helga Zepp-LaRouche på Bælt & Vej Forum i Beijing, den 14.-15. maj, 2017.

Den nye dør åbner sig for menneskeheden

Leder fra LaRouche PAC, 29. maj, 2017 – Det historiske Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, den 14.-15. maj i Beijing, og hvori Helga Zepp-LaRouche deltog, efterfulgtes af præsident Trumps rundrejse til fire nationer, med anti-terrorisme og fred i Mellemøsten som dagsorden, og dernæst af NATO- og G7-topmøderne, hvor præsident Trump afviste både Rusland som fjendebillede og svindelen med menneskeskabt, global opvarmning.

I morgen, mandag, finder der et topmøde sted mellem præsidenterne Vladimir Putin fra Rusland og Emmanuel Macron fra Frankrig, et topmøde, der pludselig blev fremrykket mere end en måned. Den nyvalgte præsident Macron har ageret, som Lyndon LaRouches ven og tidligere franske præsidentkandidat Jacques Chirac havde adviseret om, at han ville, ved at flytte koordinering med Vladimir Putin til toppen af sin dagsorden. Det kan der komme flere overraskelser ud af.

Dernæst vil et ekstraordinært årligt møde i Skt. Petersborg

Økonomiske Forum (SPIEF) begynde kommende torsdag, den 1. juni, som vi rapporterer mere om nedenfor. Blot dagsordenen (der i sig selv er på 63 sider) for dette forum udtrykker den nye ånd fra den Nye Silkevej og fra amerikanernes afvisning af britiske imperiediktater, med deres valg af Donald Trump. Det er tilstrækkeligt lige nu at nævne blot et enkelt panel af de sandsynligvis flere end 100 paneler. Det bærer titlen: »Fremtiden, der fødes i dag: Integrations- og Infrastrukturprojekt i Eurasien«. Det vil faktisk blot være ét af flere Skt. Petersborg-paneler om netop dette emne. Blandt paneldeltagerne finder vi Lyndon LaRouches gamle ven, Vladimir Yakunin, formand for den overordnede bestyrelse for Institutet for Forskning af Dialog mellem Kulturer, og som vil være en fremtrædende deltager under hele Skt. Petersborg Forum.

Dernæst vil Gruppen af 20 afholde topmøde den 7.-8. juli i Hamborg, under hvilket – med mindre det rykkes frem – præsidenterne Trump og Putin vil holde deres første, personlige møde. Den kinesiske præsident Xi Jinping skal besøge Rusland i begyndelsen af juli måned, til sit andet topmøde i år med præsident Putin. Herefter følger BRIKS-topmødet den 3.-5. september i Xiamen, i Kinas Fujian-provins.

De stats- og regeringsoverhoveder, der deltager i SPIEF med præsident Putin i denne uge, bliver den indiske premierminister Narendra Modi, den japanske premierminister Shinzo Abe, den østrigske kansler Christian Kern og den moldoviske præsident Igor Dodon. Der bliver paneler om samarbejde inden for BRIKS, den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og inden for Samfundet af Uafhængige Stater. Og om EAEU-samarbejde med Europa, med Shanghai Samarbejdsorganisationen og med Central- og Sydamerika. Om russisk samarbejde med Frankrig, Italien, Sverige, Schweiz, Serbien, Indien, Japan, USA og Afrika, og flere paneler om russisk samarbejde med Tyskland, især om gennembrud i metoder til varefremstilling. Der bliver paneler om rumteknologi og

atomkraft, og adskillige paneler om forbedret sundhedspleje, inklusive om, hvordan lægevidenskaben kommer ud over antibiotika i betragtning af spredningen af antibiotikaresistente bakterier – på høje tid, at dette diskuteres seriøst. Der bliver adskillige paneler om byggeri af byer og urban infrastruktur – præcis det, vi er begyndt at diskutere omkring New York City.

Vi har nu muligheden for at virkeliggøre John F. Kennedys vision, Kennedy, der blev født for 100 år siden, den 29. maj, 1917. Hvis vi kæmper for det, kan vi sandsynligvis få det til at ske. I sin anden tale for FN's Generalforsamling den 30. september, 1963, foreslog John Kennedy, at USA og Sovjetunionen gik sammen om at sende en mand til Månen inden årtiets udgang.

»I et felt, hvor USA og Sovjetunionen har en særlig kapacitet – feltet for rumforskning – er der plads til nyt samarbejde om yderligere fælles indsats i fastlæggelse af lovene for rummet, og for udforskning af rummet. Blandt disse muligheder inkluderer jeg en fælles ekspedition til Månen. I rummet er der ingen suverænitets spørgsmål; gennem en resolution i denne Forsamling, har De forenede Nationers medlemmer afsværet ethvert krav på territoriale rettigheder i det ydre rum eller på himmellegemer og erklæret, at international lov og FN's charter vil gælde. Hvorfor skulle derfor, menneskets første flyvning til Månen være et spørgsmål om konkurrence mellem nationer? Hvorfor skulle USA og Sovjetunionen, som forberedelse til sådanne ekspeditioner, blive involveret i en enorm fordobling af forskning, konstruktion og omkostninger? Mon ikke vi bør udforske, om det ikke skulle være muligt for vore to lande – ja, hele verdens – videnskabsfolk og astronauter at arbejde sammen om erobringen af rummet og, i dette årti, da en dag at sende til Månen, ikke repræsentanterne for en enkelt nation, men repræsentanterne for alle vore lande.«

Foto: Præsident Donald J. Trump og førstedame Melania Trump

rejste til Bruxelles, Belgien, onsdag aften for deres fjerde stop under deres udenlandsrejse. Præsident Trump mødtes med ledere fra hele verden, før NATO-topmødet i Bruxelles.

Lad os komme videre! Nu skal landet genopbygges! LaRouche PAC Internationale Webcast, 26. maj, 2017.

Matthew Ogden: Vi befinder os nu lidt under to uger efter det verdenshistoriske Bælt & Vej Forum i Beijing, Kina. Som resultat af dette ekstraordinære topmøde har de forskellige dele af verden nu indledt processen med at konkretisere og konsolidere det, der blev diskuteret på dette forum; og de befinder sig i processen med at bygge det mest ambitiøse og langt det mest vidtrækkende infrastrukturprojekt i verdenshistorien – det såkaldte Ét Bælte, én Vej; det økonomiske bælte; den Maritime Silkevej. Dette nye paradigme, der repræsenteres af dette fredelige, samarbejdende win-win-udviklingsprogram med storstilede projekter og reel, eksponentielle eksplosioner i menneskelig produktivitet, er nu ved at blive den fremherskende dynamik på denne planet. Vi har en meget spændende rapport fra Helga Zepp-LaRouche, der, som det er vore seere bekendt, deltog personligt i dette Bælt & Vej Forum i Beijing; hvor hun deltog i flere plenarforsamlinger og rundbordsdiskussioner. Hun er fortsat med at holde private møder i Kina, siden topmødet sluttede. Så sent som i går holdt hun endnu en fremtrædende tale i Nanjing.

(Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet. Hele Helgas tale vil kunne læses på dansk her på hjemmesiden i løbet af weekenden.)

So, let's take a look here; this is what Helga LaRouche had to say. She was a featured speaker at a conference of several hundred people at the Phoenix Press Publishing Group headquarters, which published the Chinese version of the New Silk Road Special Report. It was a report-back from her attendance at the May 14-15 Belt and Road summit. So, here's a view of beautiful Nanjing; this is where she was speaking yesterday. As you can see, a very modern and high-tech Chinese city. She said the following:

"The Belt and Road has injected optimism into many countries, and the momentum is unstoppable. But bringing it fully to fruition will not be easy," she said. Then she elaborated a little bit on that; she said, "Immediately after the Beijing summit, the attacks against the Belt and Road escalated; combined with attacks against President Trump, who had sent a high-level delegation. The attacks were based on the absurd charges of collusion with Russia in the election."

"After the Cold War, the British and their American allies wanted to create a unipolar world. In doing so, they have destroyed the Middle East and left it in a shambles"; which she said contributed to the refugee crisis. And she said, "The Belt and Road will bring about the creation of the World Land-Bridge, which will connect all continents." This is something that we,

the LaRouche movement, have been fighting for, for over 40 years.

She concluded saying, "Transforming the Belt and Road to a World

Land-Bridge will realize politically for the first time, a real

future for the people living on this planet; and will establish

forms of governance for the world." She made a very important point, which we'll take up. "But to fully realize this, you must

also study the ideas of my husband, Lyndon LaRouche, on the question of economics."

In addition to Helga, other speakers at this conference were: Bill Jones, the {EIR} bureau chief for Washington, DC; and

a very distinguished gentleman, Professor Bao Shixiu, who's a professor of military science.

That's the kind of optimism, you get a sense of the real optimism that's being expressed by Helga LaRouche; and that's what the world looks like to the rest of the world for anyone who

is not reading the hysterical American and European press. On the other hand, for your average American citizen, the very words

"New Silk Road", "One Belt, One Road", "Belt and Road Initiative", these phrases are almost like a foreign language.

It's practically unheard of, with hardly a mention of this incredible development in world history that occurred over the last two weeks. Hardly a mention of this in the mainstream press

aside from propaganda about how this project is just some sort of

front for a so-called "new Chinese imperialism" or other lying distortions of what the implications of this idea, of this vision, is.

So instead, while your average American is sitting in the

sweltering heat in Penn Station, waiting for a train which has been delayed for two hours because of some track derailment, or
literal disintegration of the track, while he's sitting in his car for hours in a traffic jam waiting to go through the Lincoln
Tunnel, or stuck in traffic on 495, or sitting at home looking for a job to pay off hundreds of thousands of student debt that
he spent to get a degree that has earned him nothing. What is the average American forced to listen to on the radio, or on CNN,
or while he's reading the esteemed headlines in the so-called venerable press, the mainstream media, the {Washington Post} or
the {New York Times}? Nary a mention of the new high-speed, vacuum tube magnetic train that is being developed by China, or
the new rail routes that are being opened in Africa, or the literally hundreds of great infrastructure projects that are being built practically overnight along the routes of the New Silk Road. But rather, what are you reading? Page after page after story after article of McCarthy-ite scare stories about evil Russian spies who have supposedly infiltrated and subverted
the entire Trump administration, lurking behind every desk in the
West Wing. Literally smuggling hidden microphones into the Oval
Office itself; the inner sanctum of the Trump administration. They're reading John Brennan repeatedly tell a Congressional hearing "I don't do evidence"; as he increasingly begins to sound
like a character out of a "Doctor Strangelove" movie. Here's a quote from John Brennan: "I know what the Russians try to do. They suborn individuals and they try to get
individuals, including US individuals, to act on their behalf;

wittingly or unwittingly." In other words, any American who has some contact with Russia or Russians, may be a spy or a mole, whether he or she knows it or not. Subversion, or possible subversion, is everywhere; trust no one. There's John Brennan for you.

Now, Americans should ask themselves, why are we being subjected to an endless, round-the-clock, literally nonstop narrative of so-called collusion between Russian spies and the Trump campaign, when even John Brennan himself was forced to admit in that same hearing, under rigorous questioning from members of Congress, that no, in fact, he has absolutely {no} evidence of collusion, cooperation, or coordination. Let's take a look:

ALICIA CERRETANI [on video]: On Tuesday, Obama's CIA director, resident thug, and coup plotter John Brennan testified in front of the House Intelligence Committee. His testimony was then used by the crazed media to flame the ongoing coup against the President for yet another day. Who is this guy? Well, after his stint as CIA station chief in Riyadh, Brennan became George Tenet's gopher at the CIA, and then authored the intelligence assessment that claimed Saddam Hussein had weapons of mass destruction. Credible guy, right? He became Obama's CIA director in 2013, and regularly joined Obama for the infamous Tuesday kill sessions. He helped overthrow the duly-elected government of Ukraine using neo-Nazis, and helped Obama encircle Russia and China with US military forces, setting

the stage for World War III.

On Tuesday, Brennan told Congress that based on his intelligence experience (like the Iraq war intelligence assessment), when he observed contacts between Trump campaign personnel and Russian personnel he thought they might be nefarious, even if the Trump campaign personnel were "unwitting".

This has justified a full, unprecedented FBI investigation of a

Presidential campaign and all that has followed.

And just like the Iraq war, his "judgment" is not based on "evidence". As he explained, he "doesn't do evidence." Listen to

these exchanges:

REP. TOM ROONEY: But with regard to the main question at hand, in your experience with the Russians trying to involve themselves in our election, did you every find any evidence, as the ranking member spoke of collusion, while you were the Director, did you find direct evidence of collusion between the Trump campaign and Putin in Moscow, while you were there?

JOHN BRENNAN: Mr. Rooney, I never was an FBI agent, I never was a prosecutor, so I really don't do evidence. I do intelligence throughout the course of my career.

REP. TREY GOWDY: When you learned of Russian efforts, did you have evidence of a connection between the Trump campaign and Russian state actors?

BRENNAN: As I said, Mr. Gowdy, I don't do evidence. We were uncovering information and intelligence about interactions and contacts between US persons and the Russians. As we came upon that, we would share it with the Bureau.

GOWDY: So, was it contact that you saw, was it something more than contact? What is the nature of what you saw?

BRENNAN: I saw interaction, and was aware of interaction. But again, it raised questions in my mind about what was the true nature of it; but I don't know. I don't have sufficient information to make a determination whether or not such cooperation or complicity or collusion was taking place.

REP. MIKE TURNER: But if someone left this hearing today, and said that you had indicated that those contacts were evidence of collusion or collaboration, they would be misrepresenting your statements, correct?

BRENNAN: They would have mis-heard my response to the very good questions that were asked of me. I'm trying to be as clear as possible in terms of what I know, what I assess, and what I can say.

TURNER: So, you would say that's a misrepresentation of your statement, yes?

BRENNAN: I would say that it was not an accurate portrayal of my statement, absolutely; it was inconsistent with my remarks.

TURNER: So, let me go to the next step. If someone saw what you saw, and only what you saw, with respect to those contacts, if they looked at the intelligence that you saw, where you said it might have been benign, might not have been benign, and then they characterized what they saw as having been evidence of collusion or collaboration, they'd be misrepresenting the

intelligence, would they not?

BRENNAN: I don't know what else they have seen that could corroborate or –

TURNER: If they saw only what you saw, they would be misrepresenting the intelligence, correct?

BRENNAN: I presume they would be misrepresenting what it is that I saw. Again, I don't know –

TURNER: Thank you. I appreciate that, because I do believe that there are members of this committee who deserve that counsel. Because your specificity gives us an understanding of what we're reviewing, and I do believe there are those who reviewed some of the information that you have seen, and represented to the public absolutely incorrectly and misrepresented it.

CERRETANI: It's time for Americans to see the world as Brennan and his cohorts see it. Their establishment has their panties in a bunch, not over Trump-Russian collusion, but because Donald Trump said he is ready to work with Russia and China on terrorism and economic development, ending the miserable years under Bush and Obama which Brennan so faithfully served. Trump needs to keep his promise; end the regime change wars and focus on rebuilding the economy. And the same goes for our Senators and Congressmen: Suck it up, move on, and back Trump up on rebuilding the country.

OGDEN: So, as you can see, we have a petition on that subject which is available on the LaRouche PAC website. It's called "It's Time to Rebuild the Country"; the website is lpac.co/rebuild. This is a petition which you can sign and

you

can circulate.

So, to take up that question – “It’s time to rebuild the country” – I’m joined by Jason Ross as I mentioned earlier; who

spent the last week in New York City, conducting meetings with some top engineers and discussing what must be done to form a task force, a national action force, to address what is rightly

being called an infrastructure emergency. It is expressing itself very acutely in New York City, but it’s a general problem.

Before I bring Jason on, I want to show a couple of headlines to

give you a flavor of what New Yorkers are experiencing right now.

Here’s the first: “Nothing Can Save New York City Commuters from

a Summer of Hell”; “Long Island Railroad Riders Could Be in for a

‘Summer of Agony’|”; “MTA Taking on ‘Crushing Debt’ for Expansion

Projects”; “New York Governor Urges Trump to Provide Emergency Funds for Penn Station”; and “If You Want to Understand America’s

Infrastructure Problem, Just Look at New Jersey!”

So, Jason, why don’t you give us a flavor of what’s going on up there in New York?

JASON ROSS: Sure! I can say a bit about what’s going on up here, and then I think the really important aspect is about where

the solution can come from. Some people like to look for local

solutions, which in the case of New York is simply not possible

here. In terms of what the region is facing, I’ll just give a

couple of examples. One is New York Penn Station, which is where the New Jersey Transit trains come in from New Jersey, it's where the Long Island Railroad trains come in from the east, and also, Amtrak trains use it. It serves about 700,000 passengers every day, busiest train station in the United States. The tunnels that go under the Hudson River from the west side of Manhattan, are over 100 years old. They received damage during super storm Sandy, and without repair, they're expected to potentially fail anytime within a decade or so. But it's unpredictable; they could fail sooner. Basically, it's a ticking time bomb. Were one of these tunnels to fail, there would literally be probably about 100,000 people unable to get to work in the morning, or get home, or run their errands or do whatever they're doing. 100,000 people. That's an awfully large number of people. Also related to this, Matt, you had mentioned the "Summer of Hell" for Long Island Railroad commuters. Coming out of Penn Station to the east, are tunnels that cross the East River. Of the four tunnels, there are two that are going to be undergoing repair and maintenance. During that time, the availability of trains is going to be decreased; this is the "Summer of Hell". This is going to be a major bottleneck for commuters. Then coming up in 2019, the L train, which crosses the East River and heads to Williamsburg and Brooklyn, is going to be closed down for over a year. That tunnel needs such major maintenance; again, an over 100-year old tunnel serving the

busiest metro system in our nation. When that is closed for over a year, that's going to cause major disruptions. The thing is, this is not an accident; it's not as though these things were unforeseen. Due to decades of under-investment, the infrastructure of New York City, the largest, most important city in the United States, is really at catastrophic levels. Even the planned outages are going to be very debilitating, and were something to occur to the Hudson River crossing heading into Penn Station from the New Jersey side, you would have an absolute disaster. You'd have to change the bridges and tunnels to be buses and carpools only, for example. Major disruption, very major disruption. What I think this shows us, in addition to the \$100 billion to \$1 trillion that would be required to really revamp the system in New York, to standardize the types of sizes of the trains, or have platforms that can operate on both New Jersey Transit and Long Island Railroad trains; not to get into all the detail on this. Let's talk about what would make it possible. You opened up the show discussing Helga LaRouche's visit to the Nanjing, following her participation in the Belt and Road Forum in Beijing two weeks ago. This Belt and Road Initiative outlook, the types of financing that are involved in this, the funding, the way that this infrastructure is being conceived and put together; this is something that's absolutely essential in the United States. Infrastructure isn't little bits and pieces that get put together to make individual commuters or the movement of goods easier. What it is, is a platform as a whole, required for a certain level of productivity. So, we require both an increase in the productivity of the United States,

productivity in the sense of producing things. Producing something for the future, as exemplified by scientific research or high-technology manufacturing, by the space program. These are things that are incredibly productive in achieving a greater potential for the future. When you say what is the platform on which a higher level of productivity can exist, then the answer to that question is things like national rail upgrades; very high-speed rail, for example, along the eastern coast of the United States, throughout the country. A large investment in revamping in the New York City metro system, for example; but far beyond that. Nationally, rail; power plants. Upgrading our very old power plants to new, higher technology, more efficient and safer nuclear power plants; fourth generation nuclear power plants. The kinds of upgrades that are needed are on a scale that is so large, that it requires a commitment from the nation. This, I think, gets to the Four Laws of Lyndon LaRouche, the proposal that he's made for what's necessary for real economic recovery in the United States. With Glass-Steagall in place and the potential to actually direct the economy in a productive direction, you're going to need a national banking approach. We're going to need the ability to finance large investments in infrastructure in projects that will not bring a return. This is the biggest problem people have in understanding this. You're thinking about value in terms of money. Does the New York subway pay for itself? Do people pay enough in fares to pay for the

system? These kinds of things really miss the point, because they ignore the qualitative incommensurable change in productivity that's made possible by an infrastructure platform

as a platform.

As Mr. LaRouche considers it, in creating a synthetic environment, an artificial environment, a manmade, nurturing, improved, better environment around us; where our surroundings,

the world that we live in, is, to an increasing degree, one of our own creation. The resources that are resources to us in our

daily life, or on a national economic scale, are not those of 2000 years ago. They're not the resources of good land for agriculture – although of course, we use that; or of resources that are sitting around. Fish in the ocean or the river that you

can catch. They're resources that are underground; they're resources that are very hard to separate from each other.

Separating out rare Earth elements for their use; mining aluminum

ore and creating aluminum with a process that requires a great deal of electricity. The ability to use the resources of the future to increase our power as a species; that's the real key direction that infrastructure must be approached from.

The way to avoid the bit by bit, piece by piece, piecemeal user fee approach to infrastructure financing, is to acknowledge

its unique role in the economy as something that's of governmental responsibility and something whose returns are inherently indirect and should not be looked for in terms of direct money made by them via user fees. It's just a completely

wrong way to look at these things.

The way to make this possible is going to go far beyond Donald Trump's proposals for investing \$1 trillion in infrastructure over the next decade via a process that pulls

in private money via PPPs (public-private partnerships) and the like. What's required is not annual appropriations, not private financing, but an ability to have national credit over a longer term loans via a national banking approach to make it possible to build these 5-, 10-, 25-year programs at rates that are affordable. So we can put in place this necessary physical environment; create the platform that we would want to live in, where we're able to move efficiently. Where new areas for, for example, affordable housing open up, when you've got a better transportation system. You don't have to live quite so close to an expensive city center to be able to get a job there. You can enjoy more of your time when you have an efficient and productive infrastructure platform.

So I think overall, New York City is a case study. You'd say that if this can happen in New York, and you think about the importance of New York City and the nation, the importance of the businesses that are located there; you'd say that there is enough of a pull that this should never have been possible for this to occur in New York City. But it has, and it's just an illustration of a dramatic underinvestment nationwide; and something that has to be reversed in this way that Mr. LaRouche has been very unique and very correct in proposing for the United

States.

OGDEN: Well, Jason, you have unique perspective, because not only have you spent the last week up in New York, but you've had the opportunity to travel to China. Maybe you could just tell us a little bit; just a personal eyewitness view. What's the difference between being an American walking around the streets of New York City right now with crumbling infrastructure, versus being in China, walking around Beijing with a blossoming high technology commitment to modern infrastructure?

ROSS: Well, some people might say it's an unfair comparison, because the metro system in Nanjing is basically brand new; it's a decade or two old. And in Beijing, there's been significant expansion of the lines. But the fact is, that even older cities – take Seoul, South Korea; they've had major upgrades to their subway system. They put in the screen doors in the stations so you don't have trash or people falling on the tracks; it makes it safer, it makes it possible to air condition the stations. These are the kinds of things that New York could have retrofitted; but if you look at the situation today, you've got the interesting aromas in New York subways. You've got the famously unreliable performance. In contrast to that, the Chinese, for example, high-speed rail network, where you're able to go an equivalent distance as that between here and Chicago – meaning Beijing to Shanghai – you can go in five hours in

China.

That same trip by rail here in the United States takes 19 hours.

Or, take New York to Washington. It's kind of insane for somebody looking from the outside, to see these two major cities

of the United States separated by travel really takes hours.

It's a little under three hours even with the "high-speed" Acela;

which is isn't very high-speed. By road, you're looking at more

than five hours. This would be a one, one and a half hour travel. It's really a question of how we're thinking about ourselves; the fact that these kinds of terrible conditions are

being tolerated. And the fact that of these stupid, stupid economic policies that have made this possible, continue to be tolerated.

Mr. LaRouche has pointed to the post-Kennedy shift in orientation of the United States, away from a future orientation,

away from investments in the future, away from physical productivity towards finance. You can have all of the exotic investment derivatives that you want, but that's not going to get

you home any quicker if the train is late, or because a bunch of

trash on the tracks caught on fire and delayed the subway line.

OGDEN: One thing about that. First of all, infrastructure goes far beyond just transport infrastructure. Obviously there's

the power production and what you can provide in terms of energy

density towards manufacturing and all of the agricultural technology that is involved in a modern infrastructure

platform

for a nation. But one question I think is interesting, and we discussed it a little bit. We take for granted that the idea of

faster transport is just a modern idea and that we should have faster transport between cities. That sort of stands on its own,

it is true. But what role does that play in terms of the science

of economics? Productivity and what does that allow us to do economically that we couldn't do before without this kind of high-speed transport?

ROSS: Well, let's also take it on the level of the Belt and Road, where some of these areas, it's not just going from moderate to high speed transit; it's going from a two-week voyage

through the mountains by road to one that only takes a few days

in the location I'm thinking of right now. But think of the value of land in a certain area. What is the value of a piece of

land? It depends on what the surroundings are, what is the environment; including, very importantly, probably most important

these days, the created environment – the constructed environment. That nurturing, synthetic, artificial, manmade human environment that we've created. If you've got an area, and

now you've got access to high-speed rail, you've built several fourth-generation, a very highly efficient nuclear power supply.

You know it'll be on 24 hours a day; the rates are reasonable. You've got a water supply system backed up by desalination to ensure that it's always available; and you've got an efficient to

get people, employees, and goods around. The value of that

area

has now just dramatically increased; not just in financial terms,

like the rent would be higher on a piece of land there, if you owned a building. But it actually is more productive. You can

move things around more quickly; you can go from a prototype design to creating goods more rapidly. You're able to waste less

time having whatever it is that you're producing or working on just being in transit going from place to place.

Think about it. When you're shipping things, say you've got a type of production facility and you're shipping things by ocean

and you're counting on a certain number of car parts arriving every week. Well, there's always a certain number that are just

sitting out in the ocean in transit; it's just wasted inventory

basically. So physically, those are maybe a small type of improvement to look at, but the type of economy that's made possible as a whole. You could do the best urban planning you want, you could have a wonderful system in some area; but if that

area didn't have electricity, it doesn't matter how well things

are laid out. It doesn't matter how clean the water is around it, how perfect the weather; you're simply going to be limited in

terms of what processes you can engage in. Transportation, energy, access to resources. I think the real way to look at it

right now is we have to keep in mind, whenever we're talking about infrastructure or platforms, we have to talk about nuclear

fusion. Because that's really the thing you've got to keep in mind. How will our relationship to other people, land area,

resources, how is that going to change with the development of commercial nuclear fusion? Where the price of energy will come down dramatically; where our ability to process resources will be dramatically eased. How is that going to change the productivity, the value of every person, the value of the platform of constructed environment that we've got? You have to always keep that in mind. What's the next level going to be? I'll say one more thing. You brought up agriculture. Think about the important role of space infrastructure in agriculture today. The ability of GPS positioning; the ability to get a very good sense of conditions on the ground of agricultural conditions, of weather, of location; and the way that changes the way you approach to fertilizing, taking care, harvesting of the field. So, the space program, where our space infrastructure is playing a major role here. So, what are the next levels of infrastructure going to be? Let's keep that in mind.

OGDEN: I think that's the key. It's vision; it's where are we going next. Where is the world in the next 50 years? Can we imagine a new platform of human existence which is incommensurate with the one that we currently have? It's very important to look backwards in history and say, prior to the discovery of nuclear fission, what was possible and what was not possible? Prior to

the development of widespread electricity? So, if you look at the incommensurate changes over time that the human species has gone through, can you imagine what the next incommensurate leap is going to be? I really do think that that is the beauty of this Belt and Road Initiative. Go back 40 years, go back as I think Helga mentioned in the remarks that I quoted in the beginning; go back to when Helga LaRouche and Lyndon LaRouche were first campaigning for this idea of a new international economic order around the International Development Bank. This became this vision of this productive linkage between East and West, uniting Eurasia; it was known as the Eurasian Land-Bridge. This was the vision for the New Silk Road that now in 2013 was adopted by the Chinese government and is now a reality. Forty years ago, would you have even imagined what has now become possible because of what China has committed itself to? It requires those types of visionaries at every stage of history to say where do we go to next; what is the next leap that mankind has to take? I do think, as we've discussed, the next leap is moving mankind into near-Earth space and then beyond. We have to become an extraterrestrial species; not just one that makes expeditions with two-man, three-man capsules to the Moon and back. But actually building up an infrastructure as we have here on Earth, to create these kinds of artificial environments in space. You project that vision of the future back onto what we should be doing here on Earth, and a lot of these things just become kind of obvious. We shouldn't have trains derailing coming in and out of Penn Station, if we're actually a species

worthy of colonizing Mars.

ROSS: Right. You're talking about looking back to the past to look at something having been a breakthrough originally. Some of the equipment that's currently operating in the signalling in the New York subway is from the 1930s, when those relay boxes and things like this go back to the Roosevelt administration. And they're still in use; thankfully, still working for the most part.

OGDEN: Do they use Morse Code to signal when the train's coming into the station?

ROSS: There are rude levers and things like this.

OGDEN: I thought it was unique that in this speech that Helga made in Nanjing, as I mentioned, she was speaking to the Phoenix Publishing House, which published the Chinese version of the "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge" special report; which is the {EIR} Special Report from two years ago, and now this is circulating in Chinese. But she was sort of giving a report back on what's the progress that we've made; what are the breakthroughs that we've made so far; what do we have to do next? It was this remark that she made that to fully realize all of this, you must study my husband's science of economics. It really is true. Beginning to understand these things not just from the standpoint of transport corridors and train tracks and highways and these types of very necessary projects; but to understand it from above in terms of the science of human

productivity and how the human mind harnesses new technologies and uses them to build these increasing platforms of human existence. You already have the world engaging in a process of

which they're not even quite conscious of what they're doing. It's necessary to become fully conscious of what this process actually is, in order to carry it forward to the next level. Let me ask you one more political question, Jason. On the ground there in New York, how are people responding to, on one side this 24-hour nonstop news cycle barrage about Russian spies and so on; and then on the other side, being told that there's this incredible process that's underway, this breakthrough that happened in China that they're not even being told about? What's people's response to that?

ROSS: I don't know how different it is from other places, but overall, people are getting really sick about hearing about Trump-gate and Russia. People are really sick of it. Either that, or they're going along with it and they kind of listen to it. But what really gets through to people is when you're discussing thinking about the future. This is what people really do respond to. They say, "OK, what are we going to do? The election happened. What's our future going to be?" If your favorite historical figure ever were the President of the United States right now, what would be the policies you'd want to get implemented? OK, let's start making those things happen. The potential to do this in a very new way, both shocks some people or seems impossible to others; but I attended a forum about US-China economic relations the other day, and one of the

things that came up was one of the presenters was going through various studies about the economy in China. About how the middle class is exploding, how poverty is diminishing very rapidly; the percentage of the population that's actually poor is going down very quickly; and about the level of optimism. There was a chart of optimism among different nations; it measured as survey questions. "I think my children will have a better future than I do." And in all segments of China, this was very positive in all segments of China. For the middle segments of China it's 60-70%; even a majority in the lower income segments as well. There's just this tremendous sense that things are getting better, things are moving forward; the next generation will have it better. Then on this chart, you have the United States, way down here almost at the very bottom, along with the Western European nations. So, I just think – I know this gets away from asking how people respond here, but it's a very important point, I think. In keeping with the shift of the center of gravity in the world, the importance economically and politically, away from the trans-Atlantic and towards Asia where everyone is expecting the majority of the growth in the world economy in the next decades. Along with that, you have this sense of happiness and optimism in that part of the world. In these old, sour nations. It's also

changing in Europe, but in the trans-Atlantic, the government leaders can say whatever they want, but if you actually ask people what they think about what their future looks like, it's very grim. The contrast between these two outlooks – you had asked earlier about New York versus China – as a personal anecdote, that was one of the huge differences that I saw; was this overwhelming sense of optimism from people in China. It's getting better. We can absolutely have that sense here as well, by making it a reality; by throwing off the stupid ideas that are holding us back. By throwing off this slavish adherence to Wall Street and London; by tolerating the avowed supremacy of finance over actual human contributions. It's a choice we have to make.

OGDEN: Exactly! That was exactly the point that Helga made in her speech in Nanjing; she said "The Belt and Road has injected optimism into many countries, and the momentum is unstoppable. But, to fully bring it into fruition, it will not be easy." So, we have our work cut out for us here in the United States. I think this idea of a task force of engineers and real qualified minds who are going to put their minds to work on how to construct this vision for how the United States can join this New Silk Road dynamic; it's a very important one. I'd like to put on the screen one more time the address to the petition: This is "Congress: Suck It Up and Move On! It's

Time to Rebuild the Country"; lpac.co/rebuild. I encourage you to sign that petition and to circulate it, and to become involved in what you just heard from Jason. Spread the news about this dynamic of optimism that is sweeping the world, and the possibility that this is something that could happen here in the United States.

Thank you so much, Jason; it was a pleasure talking to you from your remote location. I'd like to thank everybody for tuning into our webcast here today. Please stay tuned for more news from Helga Zepp-LaRouche; we'll keep you updated as her travels continue. We've got some definite breakthroughs that we can be expecting over the coming days. So, thanks for joining us, and please stay tuned to larouchepac.com.

Den økonomiske platform

Leder fra LaRouche PAC, 25. maj, 2017 – Det, der altid må ligge til grund for vores forståelse af det, nogle mennesker blot kalder »infrastruktur«, må være Lyndon LaRouches begreb om, hvad det egentlig er, der gør sig gældende med et sådant begreb. For, det reflekterer den ene sandhed om menneskeheden og dens historie, nemlig den sandhed, at menneskeheden genopfinder sig selv og så at sige skaber en ny og bedre menneskelig art, gennem sin iboende, menneskelige kreativitet. Dette er den sandhed, der ligger i infrastruktur, sandheden om økonomi og sandheden om selve den menneskelige natur – de er i virkeligheden alle aspekter af én og samme ting, der stirrer os i møde, når vi først begynder at begribe det.

Ben Deniston fra LaRouche PAC Videnskabsteam fremførte dette argument på en forståelig måde den 13. april med sine korte bemærkninger til Schiller Instituttets Manhattan-konference, og som blev rapporteret i *EIR*, 5. maj. [www.larouchepub.com/other/2017/4418lar_platform_concept.html]

Bens titel lød, »Fra den Nye Silkevej til rummet: LaRouches koncept om den økonomiske platform«. Og her, efter afslutningen af Bælt & Vej Forum i Beijing den 14.-15. maj en måned senere, har Lyndon LaRouche understreget, at det nye, internationale rumprogram nu er det næste, nødvendige skridt for menneskeheden.

Den tidligst kendte sådan »platform« var den præhistoriske trans-oceaniske, maritime kultur, som allerede besejlede verdenshavet under den sidste istid. Ben karakteriserede denne kulturs »platform« som stjernekortet, som søfarerne brugte til at finde vej over det uvejsomme hav. Menneskets viden om stjernehimlen var den første videnskab og er på en måde fortsat kernen i al ægte videnskab – som Lyndon LaRouche i dybden forklarer hele dette spørgsmål i 1984 i sin artikel, »On the Subject of B.G. Tilak's Thesis: The Present Scientific Implications of Vedic Calendars from the Standpoint of Kepler and Circles of Gauss« (Om B.G. Tilaks tese: De nuværende videnskabelige implikationer af vediske kalendere ud fra Keplers standpunkt og kredse omkring Gauss), som findes genoptrykt i *EIR*, 28. april.[1]

Lyndon LaRouche bruger termen »platform« i denne forstand til at indikere en ægte videnskabelig, kulturel og økonomisk revolution, som kvalitativt transformerer menneskeheden, dens omgivelser, aktiviteter, overbevisninger og moral – ja, som faktisk omskaber mennesket til en ny, anderledes og bedre art.

Det var det menneskelige intellekt, der for første gang begreb stjernernes plan. Det var det menneskelige intellekt, der indledte menneskets erobring af kontinenternes indre, fra Karl den Stores store kanaler, til Colberts værker og Amerikas

kanaler og jernbaner, og videre til kulminationen af dette menneskelige intellekt i den Eurasiske Landbro, eller Bælt & Vej, og som blev udtænkt af Lyndon og Helga LaRouche.

Den mest strålende side af det Tyvende Århundrede, som er integreret med Lyndon LaRouche og hans arbejde i det århundrede, vil altid være lanceringen af rumprogrammet, også selv om det i vid udstrækning blev afbrudt på det tidspunkt. Enhver dybere undersøgelse af rumprogrammets historie og dets personer bekræfter én i overbevisningen om, at dette i sig selv var en kvalitativt højere fase af den menneskelige civilisation: selve personerne, videnskabsfolkene, astronauterne og de hundreder af tusinder, der gjort alt, hvad der var muligt og umuligt for at støtte indsatsen – de var bedre mennesker, af en højere kvalitet. Idealistiske mennesker. Det er ganske åbenlyst; og det gælder i lige grad for det sovjetiske som for det amerikanske rumprogram.

Lyndon og Helga LaRouches ven, Krafft Ehrlicke, er et fremragende eksempel.

Som de nævnte artikler af Lyndon LaRouche antyder, så er det en kendt hemmelighed, at dagens og morgendagens rumpionerer har rødder tilbage i tiden, til istidens videnskabsfolk og globetrottere. Selv de navne, vi giver dem: »astronauter«, »kosmonauter«, »taikonauter«, fastslår korrekt, at de er »søfarere«, af det græske ord »nautes«. Det er de sandelig.

☒ Med vores lancering af en national kampagne for at revolutionere infrastrukturen i New York City, er dette nogle af den form for overvejelser, der ligger os på sinde.

Titelfoto: Helleristning fra Engelstrup, Odsherred, dateret til år 1000-500 f.Kr. Helleristninger med afbildning af skibe i hele Norden viser den store betydning, skibsfart havde for datidens mennesker, hvor indlandsområderne var ufremkommelige.

Indsat foto: Shanghai Transrapid maglevtog i 2012. (photo: Lars Plougmann/Flickr CC BY-SA 2.0)

[1] Vi henviser til knappen *EIR* på hjemmesiden, der giver adgang til arkivet over samtlige årgange af *EIR*. Nogle artikler er dog kun for betalende abonnenter. For tegning af abonnement, henvendelse til vores kontor.

Er fred i Mellemøsten endelig muligt?

Leder Fra LaRouche PAC, 24. maj, 2017 – Præsident Trumps historiske besøg til de hellige steder for de tre religioner af Bogen (Den jødiske Bibel, den kristne Bibel og Koranen, - red.), sluttede i dag i Vatikanet. Udskrifter fra både Vatikanet og Det Hvide Hus rapporterer, at samarbejde omkring fred i Mellemøsten var det centrale diskussionsemne – »fremme af fred i verden gennem politisk forhandling og dialog mellem religioner«, som Vatikanet udtrykte det.

Forskellen mellem den aktuelle situation og så alle de mislykkede bestræbelser under tidligere præsidenter er den kendsgerning, at den britiske opsplittning af verden i Øst og Vest, den »frie verden vs. gudløs kommunisme«, skabt af briterne efter præsident Franklin Roosevelts død, er i færd med at blive smadret af samarbejdet mellem Donald Trump, Vladimir Putin og Xi Jinping. Den israelsk-palæstinensiske konflikt har tjent som den primære styrekabine for denne

opdeling af verden, og det samme har Nordkorea i Asien. I begge tilfælde ville briterne og deres naive fjolser i USA og Europa træffe alle tænkelige forholdsregler for at *forhindre*, at der kommer en løsning på disse betændte kriser, på trods af den kendsgerning, at deres eksistens var grobund for et terroristkaos og konstant truede med at blive gnisten til udbruddet af atomkrig.

Nu er en ny, økonomisk verdensorden på plads, hvilket demonstreredes af det succesrige Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, den 14.-15. maj. Alt imens Kina og Rusland var hoveddrivkraft bag denne proces, så sendte præsident Trump en højtplaceret repræsentant, skabte en »Bælt & Vej Komite for USA« for at følge op på forummet samt inviterede Kina til at deltage i planlægning og byggeri af den desperat nødvendige genopbygning af den smuldrende, amerikanske infrastruktur.

Med præsident Trump, der har kurs mod Bruxelles på torsdag til et NATO-møde (de anti-russiske fanatikere holder vejret i forventning om, hvad Trump vil sige), så fremlagde den russiske forsvarsminister Sergei Shoigu i dag et ekstremt positivt syn på det amerikansk-russiske samarbejde i krigen mod terror i Syrien.

»Vi taler med dem 'på alle tider af døgnet'«, sagde Shoigu om det amerikanske militær, »både nat og dag, og vi mødes ved forskellige lejligheder«. Chefen for den amerikanske generalstab, general Dunford, beskrev i sidste uge det tætte samarbejde med russerne og syrerne, selv om amerikansk lov forbyder egentlige fælles militære deployeringer.

Dette er det nye, globale miljø, baseret på samarbejde, i hvilket præsident Trump opfordrer Islam, Jødedom og Kristendom til at komme sammen for fred. Med hensyn til terrorisme sagde Trump søndag i Riyadh, ved et møde med ledere fra næsten 50 islamiske nationer, at det ikke er en konflikt mellem religioner, men mellem godt og ondt.

I samme ånd bryder muligheden for fred ud på Koreahalvøen. Den nyligt valgte præsident for Sydkorea, Moon Jae-in, promoverer åbenlyst en genindførelse af 'Solskinspolitikken' for økonomisk samarbejde med Nordkorea, både for fælles udvikling og for at etablere den nødvendige tillid for en aftale for at afslutte Nordkoreas atomprogram, til gengæld for en fredsaftale og løfte om ikke-aggression fra USA.

Præsident Moons udsending til Rusland, Song Young-gil, holdt dybtgående diskussioner med Ruslands minister for udvikling i Fjernøsten, Alexander Galushka, i sidste uge. Song sagde til det sydkoreanske nyhedsbureau, *Yonhap*: »Minister Galushka foreslog, at det trilaterale samarbejde mellem Syd- og Nordkorea og Rusland, og som har befundet sig i et dødvande pga. atomspørgsmålene, nu fremsættes af hver nation, og det gik jeg ind på.« Dette har været kernen i Lyndon LaRouches forslag mht. Korea i de seneste tyve år. Ligesom tilfældet er i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej også her den platform, på hvilken fred endelig kan etableres.

Kinas ambassadør til FN, Liu Jieyi, sagde ved Sikkerhedsrådets møde om Nordkorea tirsdag, at »der er intet til hinder for en dialog i den aktuelle situation – det kræver politisk vilje.«

»Alle skridt fremad i Koreakrisen er sket gennem dialog«, sagde han – og han kunne have tilføjet, at alle skridt fremad blev saboteret af krigspartierne i Vesten, først Bush og Cheney og dernæst Barack Obama.

Disse geopolitiske spil kan og må lægges i graven for evigt, og Imperiets ild må slukkes. Tiden er inde.

Foto: USA's præsident Donald Trump havde udstrakte drøftelser med Pave Frans under en privat audiens i Vatikanet, 24. maj, 2017. Her beundrer han med fr. Trump Michelangelos store vægmaleri, Dommedag, i det Sixtinske Kapel i Vatikanet.

Den Nye Silkevej – 'En proces for fred'

Leder fra LaRouche PAC, 23. maj, 2017 – Den amerikanske præsident Donald Trump, der nu er i Italien, mødtes tidligere i dag i Betlehem med den palæstinensiske leder Mahmood Abbas, hvor de talte om, hvad der ligger forude. Trump udtrykte håb om, at Amerika kan hjælpe. Han sagde: »Hvis israelerne og palæstinenserne kan skabe fred, vil det indlede en fredsproces i hele Mellemøsten ... [det] ville være en fantastisk præstation«.

Det er i realiteten den Nye Silkevej – Verdenslandbroen – som udgør midlet til at opnå denne dramatiske præstation, allevegne, i 'fredsprocessen', selv i de mest belejrede, forladte lande. Dette aspekt tages nu op, sammen med den virkelige betydning af »økonomi«, i efterfølgende diskussioner mange steder, om det historiske Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde, der fandt sted den 14.-15. maj. For eksempel kommer dagens *South China Morning Post* med den iagttagelse, at Japan og Kina nu med held kan komme sammen og samarbejde om Bælt & Vej-initiativet (BVI).

Helga Zepp-LaRouche fastslog udtrykkeligt denne pointe i sin fremlæggelse for BVI-forummet i Beijing i sidste uge. Hun fremlagde, hvordan BVI også må forlænges til hele det sydvestasiatiske område, som Kina allerede har foreslået; og ligeledes forlænges som en »Storslået udviklingsplan for hele Afrika«.

Helga Zepp-LaRouche og hendes mand, Lyndon LaRouche, har i årtier promoveret dette fredsprincip internationalt, for eksempel i to, internationale konferencer i 1988 og i bogen,

»Udvikling er et andet navn for Fred«.

Vi befinder os i øjeblikket i kampens hede for at vinde sejr for dette koncept her i USA, hvor amerikanere ellers bliver bombarderet med propaganda og sorte, eller 'hemmelige', operationer, der går ud på at sværte og dæmonisere Trump, dæmonisere Rusland og Kina, dæmonisere »store projekter« og dæmonisere selve livet. Kilden til alt dette er Det britiske Imperium i sine døds kvaler, der har mobiliseret i et forsøg på at bringe USA's præsident, og USA med ham, til fald. Et nyt, dræbende anslag af videoklip, der angriber Rusland, blev i dag skabt af en høring i Husets Udvalgskomite om Efterretning, om russiske »aktive forholdsregler« mod valgene i USA i 2016.

Det er værd at gentage rådene om disse beskidte operationer fra senator Charles Grassley (R-Iowa), et seniorkongresmedlem og formand for Senatets Retsudvalg. Han sagde den 10. maj, da han af Fox News blev spurgt, hvad han mente om sammenligningen mellem Trumps fyring af FBI-direktør James Comey og så Nixon, der blev taget for Watergate. Grassley sagde, »Mit budskab er, Skråt op, og gå videre«.

Vi har en forfærdelig masse, vi skal gøre. Den geografiske vision for udviklingen af de amerikanske kontinenter blev fremlagt i sidste uge af Zepp-LaRouche i hendes fremlæggelse i Beijing. »Når vi ser på verdenskortet, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men et land, der kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der forbinder sydspidsen af Latinamerika gennem Central- og Sydamerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet.«

En del af dette nordamerikanske billede, der har brug for omgående opmærksomhed, er New York City, hvis transportinfrastruktur er ved at bryde sammen, i hele metropolområdet – det største på kontinentet – men især i Manhattan. New Yorks guvernør sendte den 21. maj et brev til præsident Trump, hvor han bad om hjælp fra staten. I alle

transportenhederne – Amtraks passagertog, Penn Station, LaGuardia Lufthavn, Metrosystemet – sker der ulykker, aflysninger og dysfunktion. Lyndon LaRouche har kommissioneret dannelsen af en aktionskomite, der skal fremlægge, hvad der må gøres, og »lave krigshyl« om det. Opstille et program; få internationalt input. »Det er fysisk muligt at gøre det.«

Præsident John F. Kennedy, der fejrer sin 100-års fødselsdag den 29. maj, rejste hyppigt princippet om fred gennem udvikling. Den 1. marts, 1961, da han underskrev sin Eksekutive Ordre, der oprettede Fredskorpset (Peace Corps), talte han om amerikanere, der var villige »til at ofre deres energi og tid og arbejde for sagen for verdensfred og menneskehedens fremskridt«. Han sagde, amerikanere »mere fuldt ud må udøve deres ansvar i den store, fælles sag for global udvikling«.

Foto: Præsident Donald Trump mødtes med præsident for det palæstinensiske selvstyre, Mahmood Abbas, i Betlehem den 23. maj, 2017.

Saudi-Arabien er kilden til terrorisme!

Trump må droppe dem og holde sig til det Nye Paradigme

Leder fra LaRouche PAC, 22. maj, 2017 – Selv, mens præsident Donald Trump søndag deltog i unævnelige ceremonier sammen med de saudiske tilbedere af guldkalven, blev det nye paradigme, med Kinas Bælt & Vej-initiativ, fremtrædende rapporteret i Golfstaternes aviser. Og Iran – en afgørende nation i

udviklingen af de nye Eurasiske Landbroer – responderede i al mindelighed på Trumps ekstreme provokationer ved simpelt hen at tilbyde at vente og antage, at han ville komme frem til en mere fornuftig politik!

Saudi-Arabien er det sted, der stort set har uddannet alle de væsentligste islamistiske ekstremister og terrorister i verden. Det vil ikke være med til at hjælpe en amerikansk præsident med at genopbygge den by, som det for 15 år siden udløste ødelæggelse over – lige så lidt, som det vil genopbygge Yemen, som det nu har jævnet med jorden og pint. Ja, Saudi-Arabien har for den sags skyld aflyst sine egne energi- og andre infrastrukturprojekter, siden olieprisen faldt – altså, det stik modsatte af Kinas storslåede »win-win«-projekter under Bælt & Vej-initiativet.

Endnu vigtigere end det faktum, at nyhederne om Bælt & Vej-forummets succes i Beijing kommer ud i Golf-pressen under præsidentens besøg, var disse nyheders indhold. Det fokuserede på Lyndon og Helga LaRouches 30 år lange kampagne for »Verdenslandbroen«, der var frøet til Kinas nutidige succesfulde »Nye Silkevejsinitiativ«. Dr. Ahmed Al-Kedidis ekstraordinære redegørelse blev udgivet statsaviserne i Qatar og Oman samt i diverse andre, private aviser og websider i Golfen i løbet af weekenden.

Lyndon LaRouche bemærkede i dag, at dette er en genklang af den i stigende grad betydningsfulde rolle, som Helga Zepp-LaRouche – der talte ved begivenheder under topmødet i Beijing – spiller i udviklingen af »Bælt & Vej« til en *Verdenslandbro*. Dette sker samtidig med, at Stillehavsområdet bliver mere fremherskende økonomisk, og vokser med større hast.

Det er presserende nødvendigt, at præsident Trump bringes til at ændre sit fokus tilbage til USA's genopbygning og økonomiske genrejsning – især i sin egen hjemby, New York, hvis byområde er i færd med at forvandles til en farlig infrastruktur-katastrofezone. De simpleste rejser i byområdet

er blevet farlige og usikre for millioner af mennesker. Der er behov for omgående handling her, og, fortsatte LaRouche; der bør dannes en ekspertkomite for at stille krav om handling.

Da Trump fokuserede på en sådan genopbygning, kom Kinas præsident Xi og Japans premierminister Abe ham i møde med afgørende planer for investeringer i ny transportinfrastruktur, som de for tiden er verdensmestre i. Det er det nye paradigme, fra storstilede projekter til udforskning af rummet og forskning i fusionskraft – alt sammen i samarbejde mellem nationer.

For sikkerhed og kampen mod terrorisme er Trump-administrationens relation med Rusland stadig den strategiske. Så vel som Ruslands egen relation med Iran.

Det amerikanske folk vil ikke glemme, hvem det var, der sponsorerede terroristerne, der stod bag 11. september, ikke efter, at amerikanerne kæmpede mod Bush og Obama for at få denne »hemmelige« information afsløret. Præsident Trump må satse på det nye paradigme for samarbejde omkring de ting, han har lovet amerikanerne, han ville gøre.

Foto: Præsident Donald Trump stiller op til fotografering sammen med Kong Salman, efter en ceremoni, der markerede åbningen af det Globale Center for Bekæmpelse af Ekstremistiske Ideologier, og hvor Trump, Salman og Egyptens præsident el-Sisi (til højre for Salman) sammen 'lagde deres hænder' på den lysende globus. Ikke alt, der glitrer, er guld

...

Præsident Trump i Mellemøsten: Gå i forening imod terrorisme og løs den israelsk-palæstinensiske splittelse

Leder fra LaRouche PAC, 21. maj, 2017 – I dag holdt præsident Trump en tale for et møde med 20 ledere af muslimske nationer – men ikke Iran – i Riyadh. I sin tale krævede han en universel krig mod terrorisme som basis for en forening af verden for fred og udvikling. Talen burde i det mindste afslutte ét aspekt af hysteriet og løgnene, der bruges i den 'farvede revolution' for at ødelægge præsidenten – nemlig, at han skulle være anti-muslimsk. Han bemærkede, at 95 % af dem, der dræbes af terrorisme, er muslimer og erklærede: »Med Guds hjælp vil dette topmøde markere begyndelsen til enden for dem, der praktiserer terror og spreder dens afskyelige trosbekendelse.«

Der er helt klart problemer, der må adresseres mht. saudierne, hvis støtte til Wahhabisme har været den primære, ideologiske base for terroristsvøben internationalt, og hvor en stor del af finansieringen og bevæbningen af terroristoperationerne enten kom direkte fra saudierne eller blev kanaliseret gennem saudierne af briterne og Bush' og Obamas administrationer. Saudierne er engageret i en grusom krig mod Yemen, med britiske og amerikanske våben, og skaber en af de alvorligste humanitære katastrofer i moderne tid.

Verden har imidlertid drastisk forandret sig i løbet af det seneste år, og især i løbet af den seneste uge. Bælt & Vej

Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing i sidste uge markerer et faseskifte i menneskehedens historie – en ny, økonomisk verdensorden er officielt blevet etableret, baseret, ikke på nulsums-, hund-over-hund-geopolitik, men derimod på fysisk-økonomisk win-win-udvikling og kulturelt samarbejde. Saudi-Arabien, De forenede arabiske Emirater og andre golfstater og arabiske nationer sendte højtplacerede repræsentanter til forummet. Som Helga Zepp-LaRouche vedvarende har fremført, og som det i stigende grad er blevet promoveret af nationerne i Mellemøsten, så er den Nye Silkevej den unikke basis for en genopbygningen af området, fra den ødelæggelse, der er frembragt af både terroristerne og de dødbringende og kriminelle ødelæggelseskrige, der blev ført af Trumps to forgængere i Det Hvide Hus.

I modsætning til Bush' og Obamas krige for regimeskifte, der blev ført gennem en koloniherre-mentalitet med »ansvar for at beskytte« (»den hvide mands lod«), og som ødelagde regeringer og lande, når de nægtede at underkaste sig Vestens direktiver, så har Trump slået ind på en anden kurs: »Vi vil vedtage et princip om realisme, der er rodfæstet i fælles værdier, fælles interesser og sund fornuft«, sagde han i Riyadh. »Vi er ikke her for at belære. Vi er ikke her for at fortælle andre mennesker, hvordan de skal leve, hvad de skal gøre, hvem de skal være, eller hvilken trosbekendelse, de skal have. Vi er i stedet her for at tilbyde partnerskab, baseret på fælles interesser og værdier, for at forfølge en bedre fremtid.«

Der ligger en fare i Trumps blanke fordømmelse af Iran. I sin tale anklager han Iran for at yde terroristerne »sikker havn, finansiel støtte og det samfundsmæssige fundament, nødvendigt for rekruttering«. Han synes at ignorere ISIS, al-Qaeda og de andre, dødbringende Wahhabi-terrororganisationer, der er finansieret af eller gennem saudierne, når han fordømmer Hezbollah og Hamas og endda roser saudiernes krig mod houthierne i Yemen.

Men den forandrede verdenssituation giver håb om, at disse

spørgsmål kan blive løst. Ved roden til ustabiliteten i den arabiske verden finder man den israelsk-palæstinensiske konflikt. Trump udgør et sjældent tilfælde, hvor en amerikansk præsident er gået op imod den britiske opsplittning af verden i den såkaldte »frie verden« i Vesten og de såkaldte »Gudløse kommunister« i Østen; og som i stedet promoverer, at de mest magtfulde nationer på Jorden – USA, Rusland og Kina – har al mulig grund til at arbejde sammen, som venner. Dette er den globale sammenhæng, i hvilken alle geopolitiske opsplittninger kan erstattes med win-win-løsninger.

I sin tale sagde Trump: »I denne ånd ... vil jeg rejse til Jerusalem og Betlehem, og dernæst til Vatikanet, og således besøge mange af de helligste steder i de tre trosretninger, der nedstammer fra Abraham. Hvis disse tre trosretninger kan forenes i samarbejde, er fred i verden mulig, inklusive fred mellem israelerne og palæstinenserne.«

Denne vision om en fredelig og fremgangsrig fremtid beror på, at menneskeheden kommer sammen gennem en forståelse af, at vore kulturer har forskellige karaktertræk, men at vi er én menneskehed. Som Helga Zepp-LaRouche sagde i sin tale til Beijing-forummet den 14. maj: »Den Nye Silkevej må – ligesom antikkens Silkevej gjorde det – føre til en udveksling af de skønneste udtryk for kultur i alle deltagerlandene, for at kunne lykkes. Den sande betydning af win-win-samarbejde er ikke kun de materielle fordele gennem infrastruktur og industriel udvikling, men er den frydefulde opdagelse af andre kulturers klassiske musik, poesi og malerkunst og, gennem at lære dem at kende, styrkelsen af vores kærlighed til menneskeheden som helhed.«

Dette må være vores mission.

Foto: Den amerikanske præsident Donald Trumps tale under sit besøg i Saudi-Arabien, hvor han blandt andet stærkt understregede, at ekstremisme og terrorisme må udrydes i alle de muslimske lande.

Lyndon Larouche: Britisk skaktræk for at lamme Trump gennem en kampagne for rigsretssag vil ikke virke

19. maj, 2017 – Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche kommenterede i dag, at den britiskorkestrerede kampagne for at lamme den amerikanske præsident Donald Trump politisk gennem deres fortsatte forsøg på et statskup gennem »rigsretssag« – der nu diskuteres bredt i de britiske medier, såsom *Telegraph* og *Economist* – ikke vil virke. Dette er for stort for briterne, forklarede LaRouche. Trumps sejr i de amerikanske valg sidste november var ikke et nationalt, amerikansk fænomen, men et globalt fænomen; og det bliver ikke så let at stoppe, som briterne tror, i betragtning af de udviklinger, der kommer fra Bælt & Vej Forum i Beijing og andre strategiske overvejelser. Jeg er optimistisk, sagde LaRouche.

LaRouches kommentarer blev fremkaldt af en artikel, som blev udgivet i dagens *Telegraph* af stringer-journalisten for britisk efterretning, Ambrose Evans-Pritchard, hvis erfaring i at orkestrere fremstød for amerikanske rigsretssager går tilbage til Clinton-affæren. På tærsklen til Trumps første udenlandsrejse som præsident, udbreder Evans-Pritchard den sorte propagandalinje, at Trump muligvis allerede er sat ud af spillet, meget lig den måde, hvorpå præsident Richard Nixon blev sat ud af spillet af forsvarsminister James Schlesinger,

der »instruerede amerikanske militærfolk om at ignorere enhver ordre fra det Ovale Kontor om at bruge atomvåben«.

Evans-Pritchard hævder, at nøglen til at vælte Trump er at trække Republikansk støtte, som han indrømmer, stadig er stærk, ud under ham. Men hvad er så det næste, der sker? Han citerer Sir Jeremy Greenstock, tidligere britisk ambassadør til FN og nu »politisk risikostateg ved Gatehouse Advisory Partners«: »Amerika kan være yderst magtfuld, hvis det beslutter at handle hårdt. Xi Jinping og Putin vil sandsynligvis vente og se, om Trump destruerer sig selv.«

Dernæst rejser Evans-Pritchard spørgsmålet: hvordan vil Trump opføre sig, »når den særlige anklager [Robert Mueller] begynder at rive løs med en byge af stævninger«.

En artikel i Londonavisen *Economist* fastslår en lignende pointe: brug krigstrommerne for en rigsretssag (som de indrømmer, ikke har store chancer for at lykkes) til at sikre, at Trump ikke kan foretage sig noget som helst af politisk betydning. Hvad de imidlertid ikke nedfælder på skrift, men som ikke desto mindre er sandt, er den kendsgerning, at sådanne 'krigstrommer' og sådant politisk kaos rent historisk er blevet brugt af briterne som et røgslør, i ly af hvilket de gennemførte politiske mord på amerikanske præsidenter, som de ønskede af komme af med.

I en artikel i *Economists* trykte udgave, fra 20. maj, med overskriften, »En dyb vejrtrækning, Amerika«, lægger de ud med at dvæle ved, hvordan udnævnelsen af Robert Mueller som særlig anklager »er et frygteligt slag for hr. Trump« og hævder, at situationen minder alle om afsættelsen af Richard Nixon gennem en rigsretssag. Artiklen går dernæst lige til sagen:

»Der er dog en stor forskel på Richard Nixons vanære og fald i 1973-74 og så nu, og som gør det næsten sikkert, at hr. Trump ikke er i fare for en umiddelbar afsættelse gennem rigsretssag.« Det skyldes, at Republikanerne kontrollerer

Repræsentanternes Hus, og de fleste Republikanske kongresmedlemmer vil ikke røre ved rigsretssag, fordi »de fleste Republikanske vælgere stadig er med ham [Trump]«. »Men dette kunne ændre sig. Hvis hr. Mueller kommer frem med noget, der er alvorligt belastende for præsidenten, kunne selv de mest frygtssomme Republikanere forlade ham.« Og, selv om en rigsretssag ikke ligger i kortene på nuværende tidspunkt, konkluderer *Economist*, »så står hr. Trump med udsigten til at gøre meget lidt af nogen ting«.

Foto: Præsident Donald Trump på arbejde i det Ovale Kontor.

**Vi vil finde vores frihed i
nødvendighed
og udføre vores pligt med
lidenskab!
LaRouche PAC Internationale
Webcast,
19. maj, 2017**

Uddrag:

Aftenenes vært: Jason Ross.

I denne weekend fandt der et enormt skift sted i verdenshistorien; noget absolut fænomenalt enormt, med Bælt & Vej Forum, der fandt sted i Beijing, Kina. Det omfattede flere end 1000 deltagere fra over 100 lande, to til tre dusin

statsoverhoveder; flere dusin internationale aftaler blev underskrevet under selve begivenheden. Der blev truffet bestemmelser om over \$100 mia. i ekstra finansiering til infrastruktur i hele verden.

Jeg vil gerne gennemgå noget af det, der fandt sted under denne konference, og dernæst sætte det i kontrast til kvaliteten af politisk debat, vi har netop nu i USA.

Her ser vi et af åbningsbillederne fra begivenhederne, med statsoverhoveder og andre delegerede, der deltog i konferencen. En meget stor begivenhed. Hallen med over 1000 mennesker. Her ser vi præsident Putin, der taler for deltagerne – han var æresgæst; viser den virkelige forbindelse mellem Kina og Rusland omkring dette projekt; her bydes han velkommen af Xi Jinping. Blandt de øvrige deltagere ved denne begivenhed var – på en meget bemærkelsesværdig måde – Helga Zepp-LaRouche, »Silkevejsladyen«; præsident og stifter af Schiller Instituttet, og hustru til Lyndon LaRouche. Lyndon og Helga LaRouche har mobiliseret for et Nyt Økonomisk Paradigme i årtier.

Det, der fandt sted på konferencen i Beijing, inklusive Helga Zepp-LaRouches deltagelse som medlem af en tænketank i et forum for tænketanke, som fandt sted, hvor hun et par gange fik lejlighed til at tale og føre sine pointer frem, var, at et helt nyt paradigme virkelig er ved at tage form. Kinas Bælt & Vej-initiativ inkluderer foreløbig disse seks landruter, som man ser her på skærmen, sammen med den maritime rute, som man ser gå gennem oceanerne. Det kinesiske initiativ vil medføre investering af milliarder af dollars; for \$4-8 billion infrastrukturinvestering i veje, jernbaner, havne, kanaler og den slags ting. Det, som LaRouche-bevægelsen, som Schiller Instituttet, som EIR har foreslået gennem rapporter om dette, er et Verdenslandbro-koncept for konnektivitet, infrastruktur, udvikling og opbygning af en ny platform for at gøre den fremtidige, potentielle økonomiske vækst til virkelighed.

Mængden af programmer og projekter, der er planlagt, overstiger allerede mange gange selv Marshallplanen, der genopbyggede Europa efter Anden Verdenskrig. På denne graf – som I måske dårligt kan se – repræsenterer denne lille, blå søjle her til venstre den inflationstilpassede investering i Marshallplanen, som var USA's finansiering til genopbygningen af det krigshærgede Europa efter Anden Verdenskrig; omkring \$150 mia. Ved siden af er RFC – Reconstruction Finance Corporation, som var et af hovedinstrumenterne til finansiering af New Deals infrastrukturprogrammer (i USA); RFC byggede de store projekter i USA, der var motor for den daværende økonomiske vækst. Se dernæst på størrelsen investeringerne i Ét Bælt, én Vej; et sted mellem \$4-8 billion er planlagt at blive investeret som en del af dette program. Mange, mange gange større end noget, der tidligere er gjort.

Det er vigtigt, mener jeg, at erkende, at i denne verden, der er ved at tage form, er den ene ting, at det repræsenterer et Nyt Paradigme i verden; og den anden ting er, at det repræsenterer årtiers arbejde, årtiers mobilisering. Kort tid efter forummet, en dag eller to efter, inviterede et af top-tv-programmerne i Kina, »Dialog«, Helga Zepp-LaRouche som gæst på programmet. Lad os se et kort klip:

Interviewer: Hvad synes De om Kinas globale ambition?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at det er et meget vigtigt, strategisk initiativ, for det er den eneste måde, hvorpå man kan løse alle problemer, regionalt samarbejde, underudvikling, fattigdom; det er virkelig en historisk mission. Jeg ser intet andet. Bestemt ikke fra USA, og bestemt ikke fra Europa; så jeg er virkelig optimistisk. Jeg mener, i går var et fantastisk historisk øjeblik.

Ross: Jeg vil gerne læse en sætning ved dette interviews slutning, hvordan Helga afsluttede dette interview. Hun sagde: »Jeg er fuldstændig overbevist om, at, om et halvt år, så vil flertallet af de nationer, der stadig tøver, erkende, at det

er i deres bedste interesse at tilslutte sig. Tyskland burde f.eks. have en fundamental interesse i at samarbejde. Tysk industri, Mittelstand, mellemstore virksomheder, er præcis den form for komplementær økonomisk styrke, der ville fungere perfekt med Kina; og jeg tror, det kommer, jeg lover det.«

(Her følger engelsk udskrift af resten af webcastet)

So, this is reflected as well in the statements from the many foreign leaders who attended the conference. Let's get a sense of what the world thought about this event. This is a quote from Matthew Pottinger; he was sent by President Trump. About a week before the forum, it was announced that Trump was upgrading US involvement; and the National Security Council East

Asia head was sent. He said, "You can really see that there is a

shared interest in expanding infrastructure connectivity through

high quality investment financing. That's why American companies

should really be involved in a lot of the projects that we're hearing about."

President Putin talked about how it's creating a new type of world order. He said, "We have exhausted many former models and

indicators of economic development. Poverty, the lack of financial security, and the massive gap in the level of development between countries and regions; these all fuel international terrorism, extremism, and illegal migration. We will not be able to tackle these challenges unless we overcome this stagnation in global development. None of the old approaches to conflict resolution should be used to solve modern

problems. We need fresh and stereotype-free ideas.

"By proposing China's One Belt, One Road Initiative,

President Xi Jinping has demonstrated an example of a creative

approach towards fostering integration in energy, infrastructure, transport, industry, and humanitarian collaboration. We would welcome the involvement of our European colleagues in this partnership." Putin was the guest of honor at the event. President Xi Jinping himself said, "We should build the Belt and Road into a road of prosperity. Development holds the master key to solving all problems. In pursuing the Belt and Road Initiative, we should focus on the fundamental issue of development; release the growth potential of various countries, and achieve economic integration and interconnected development, and deliver benefits to all."

Viktor Orban, the prime minister of Hungary, said that "the trend of the Belt and Road Initiative, this trend is the exact opposite of what we're used to, and what we have been taught about the workings of the global economy." More on that in a moment. President Erdogan of Turkey said, "This initiative, particularly against rising terrorism in the world, will be an initiative that will almost eradicate terrorism. I believe this cooperation, which will benefit everyone, will succeed as a model. We, as Turkey, are ready to give all kinds of support for it."

Jean-Pierre Raffarin, sent by new French President Macron, said "The Belt and Road Initiative proposed by President Xi shows that he attaches great importance to cooperation between Europe and Asia. It will inject vitality into global development, and shows his global vision." Prime Minister of Greece, Alexis Tsipras: "What is particularly positive for us is that the goals

of the Belt and Road Initiative are compatible with our own regional economic goals. And our dynamic, comprehensive, strategic partnership with China sets a solid basis for working in this direction. Greece, after many years of severe crises, is returning to a growth path which opens up remarkable opportunities for investment and trade.”

And last, the Economics Minister of Slovakia, Peter Ziga, said, “It’s an historic opportunity. View it as the project of the century. Everything indicates that the Chinese side and other important states such as Russia, have a strong interest in launching a New Silk Road. Even though the details still haven’t been released, it’s seems that the question actually is only whether the project will take place with us, or without us.”

And that’s exactly right. As President Putin and Prime Minister Orbán had said, there is a New Paradigm that is taking place in the world right now. The past decades’ attempts to try to control terrorism or extremism without having a real development model simply will not be effective; they cannot be effective.

I’d like to ask Kesha to address what Mr. LaRouche views as one of the most important aspects of US cooperation, in terms of what the US has to offer the world in a World Land-Bridge-type perspective. Kesha, what do you see as the opportunities that the US has to provide leadership on this front? What do we have to offer?

KESHA ROGERS: Well, Jason, Mr. and Mrs. LaRouche stressed both that the next phase of cooperation has to be around the

offer of the United States to cooperate on the space program.
We
have to go beyond what most people have looked at as come to
the
space program, even going back to President John F Kennedy, as
something of a competitive avenue. But that this is to unite
in
harmony, mankind; to bring cultures together in a vision for,
as
Mrs. LaRouche said, what is the natural mission of mankind for
the next 10, 100, 1000 years. As she stressed in her remarks
at
the recent event, where do we want humanity as a whole to be
in
100 or even 1000 years? As she posed in her speech, is it not
the natural destiny of mankind as the only creative species
known
in this universe so far, that he will build villages on the
Moon,
develop a deeper understanding of trillions of dollars [inaud;
11:46] universe, solve the problems of – until now – incurable
disease, or solve the problem of energy and raw material
security
through the development of thermonuclear fusion power. She
goes
on to say that by focussing on the common aims of humanity, we
will be able to overcome geopolitics and establish a higher
level
of reason for the benefit of all mankind.
As Mrs. LaRouche made clear, and Mr. LaRouche, from their
decades-long work as we know, that Mr. and Mrs. LaRouche have
dedicated decades of their lives to the formation of what has
been brought about with what we're seeing of the Belt and Road
Silk Road initiative; what they have called the Eurasian
Land-Bridge. But we're not just talking about development and
cooperation among nations in infrastructure development here
on

Earth with these bridges and dams and roads, but as has been reported coming out of the Belt and Road summit, this was actually developed in the science magazine, China is also looking at win-win cooperation in what is called space development or science infrastructure or a science Belt and Road. You see already out of this conference, there were over 370+ agreements which took place; but on science and technology, President Xi Jinping of China said "Innovation is an important force of powering development." With that, they developed – to kind of highlight a few things here – a science and technology action plan, calling for 25,000 foreign-born scientists, engineers, and managers over the next five years. They want to give 10,000 scholarships to students from developing countries to study in China. You have a set-up of about 50 joint laboratories that's being discussed; 40+ countries to cooperate in space-based Earth observation; observatories which would be used to identify and manage natural resources and to respond to natural disasters. So, when people think about cooperation in space, before we even talk about going to another planetary body, going to the Moon, we can actually start to set up new technologies of the shared interests for the development of mankind on this planet. But that takes us into the next phase of mankind's commitment; as Mrs. LaRouche said, "Our destiny has to be building villages on the Moon." This is something that's not new to Lyndon and Helga LaRouche. Mr. LaRouche developed the concept really as finally to restore and revive that which was destroyed by the British Empire and those who thought to take out President John F

Kennedy. Mr. LaRouche came in and restored that vision of President Kennedy in the 1980s with the Woman on Mars mission. But let me just say, the concept here is vision; vision for the future. What the United States has to restore itself to, is a commitment to vision in space exploration as we had under President John F Kennedy, and cooperation. A lot of people don't know and I hear all the time that the purpose of going to the Moon, the purpose of President John F Kennedy's famous speech to a joint session of Congress May 25, 1961, saying we're going to send a man to the Moon and return him safely to Earth before the end of the decade; people see that as merely competition. What a lot of people don't know and don't recognize is that after Kennedy made that very clear vision directed the nation toward a national mission, it was two years later in September of 1963, only two months before he was assassinated, that President John F Kennedy offered cooperation for a joint mission with the Soviet Union, at a time when tensions had started to fade out, that there was a move toward mutual cooperation and development. Those people in the United States who say that the United States can't work with Russia, or that Russia is the enemy, these are the same people who were denying the vision of President John F Kennedy; who didn't want the cooperation that he had set forth. We could have had a joint mission on the Moon with the Soviet Union at the time that would have completely changed the concept

and the scope of the relationship with the United States and Russia. Also today, it's the same thing, because when we talk about missions for developing the Solar System, developing the Moon as the first step for developing the fusion technology and energy for getting to Mars and developing colonies on Mars, as Mr. LaRouche lays out in his "Woman on Mars" speech, which he made over 30 years ago, that we would get there in 39 years and have this woman speaking back to us on this great accomplishment for the project and benefit of all mankind. That's what we have to restore right now, and that is the next phase and mission of cooperation as was clearly laid out by Mr. and Mrs. LaRouche, and also is already being taken up by nations that have developed and have joined the Belt and Road Initiative. The question at hand is the creative development of mankind and the best conception to do that is through cooperation in space, cooperation in creating new sciences, new technologies. We very much understand how to do that, and we can move forward with that initiative.

ROSS: Right; and I think in terms of way that this is really being moved on right now, you brought this up in science and in projects that clearly demonstrate common aims and have a universal character in that way. I'd just like to bring up one of the developments that came out of this forum on the

strategic

or the geopolitical front; which was the cooperation that was announced by President Duterte from the Philippines. President

Duterte has been under attack for a variety of reasons. People

say he's too tough on the drug dealers in the Philippines, etc.

What he announced, in collaboration with Vietnam and China, was

that they would work out a way to collaboratively use the resources of the South China Sea; essentially eliminating that as

a geopolitical factor, if the parties involved can agree to common development. This is very much like the d'Átente and the

agreement reached between Japan and Russia, which have not fully

in a formal way worked out the ownership of some of the contested

islands – the Kurile Islands – between Russia and Japan; but

agreed as two countries working together, to exploit the resources together in a common way. So that the hang-ups that allowed conflict to fester are being overcome by looking at ways

of working together in a collaborative way.

While all of this is happening – and this is something that the US most certainly ought to join, because we have a tremendous

need for infrastructure here; we're in desperate need of an economic recovery. President Trump has called for the spending

of \$1 trillion on infrastructure; which is nowhere what's fully

required in the United States, although it's certainly moving in

the right direction. When you would think that patriotic

Americans would all be saying, "Look at these opportunities around the world. An opportunity to overcome the Wall Street-type of finance that's characterized our economy and move

towards real physical building of things and cooperating on projects that undoubtedly improve people's lives; like having high-speed rail, like creating jobs and business in this way." Instead, there is a total tempest-in-a-teapot going on in the United States around President Trump and all things related to Russia.

Diane, I was hoping that you could share with us your views on what this means about our ability to act politically in the United States as a nation in its own interests.

DIANE SARE: Sure. I think first of all, I'll share the views of

Lyndon LaRouche, who was briefed this morning on some comments from the British intelligence operative, Ambrose Evans-Pritchard,

who we remember from his efforts to get President Bill Clinton thrown out of office. He's basically saying that they're not going to be able to impeach President Trump; which is true. First of all, because Trump has not committed any impeachable offenses. He didn't say that, of course, but he said that with a

Republican Congress and so on. So, let's just harass him; let's

tie his hands, let's prevent him from doing anything that he wants to do. When Mr. LaRouche was presented with this, he said,

"It won't work. The transformation of the world is too large. It's bigger than the British Empire." If you think about the size of the investments that you showed on that chart, think about the size of China – 1.4 billion or so people. There are already 61 or more nations involved in the Belt and Road, who have experienced a massive increase in trade and prosperity as a

result of this collaboration. Even in the United States, while the media is doing their very best job to prevent Americans from getting the faintest whiff of the potential in the world, the {Wall Street Journal} two days ago was forced to admit that the China Investment Corporation was planning to move their offices from Toronto into Manhattan; and that they wished to change \$50 billion of their holdings in US Treasuries into investment of new infrastructure in the United States. I think you can ask yourself from the Chinese perspective, they're holding \$1.4 trillion of US Treasuries; if the United States is a collapsing giant with water crises, roads and bridges collapsing, heroin overdoses, that's not really a viable investment. If they're holding, or invested, as Mrs. LaRouche pointed out in her speech in Beijing, that President Trump is calling for a return to the American System which would create a pathway using Hamiltonian credit; he's referred to Henry Clay and others – Hamilton, we are referring to; this creates the means for China to actually make this kind of investment in the United States which transforms everything. I think you can ask anybody if they would prefer to be stuck in traffic for five hours, risking losing their entire car in a giant pothole, when they could be riding a train that goes 300mph and getting to their destination in 15 minutes, what they would prefer; I think the choice is obvious. So, what has occurred is just a spectacular witch-hunt; President Trump is 100% correct when he refers to this as a

witch-hunt. He has no intention of giving it up. I'd like to go

right now to a video clip of him speaking to the commencement ceremony of the Coast Guard so that people have a sense of that.

And then I have a few more things to say about who is behind this attack and why.

TRUMP

: Now, I want to take this opportunity to give you some advice. Over the course of your life, you will find that things are not always fair. You will find that things happen to

you that you do not deserve and that are not always warranted. But you have to put your head down and fight, fight, fight.

Never, ever, ever give up. Things will work out just fine.

Look at the way I've been treated lately â (laughter) â especially by the media. No politician in history â and I say this with great surety â has been treated worse or more unfairly.

You can't let them get you down. You can't let the critics and the naysayers get in the way of your dreams. (Applause.) I guess

that's why I â thank you. I guess that's why we won.

Adversity makes you stronger. Don't give in. Don't back down. And never stop doing what you know is right. Nothing worth

doing ever, ever, ever came easy. And the more righteous your fight, the more opposition that you will face.

SARE: So, as I think you can see, this is not a President who is going to turn tail or run, or cower. Happily, he's a New

Yorker who enjoys fighting. I just want to remind people,

because those of you who have been following LaRouche and been familiar with LaRouche, there was an earlier witch-hunt in this

country, which was the witch-hunt against Lyndon LaRouche; with

the result that shortly after he collaborated with President Reagan and the Strategic Defense Initiative came into being, at

the time that the Berlin Wall – which Mr. LaRouche had forecast

would come down – came down, LaRouche was being carted off to prison. This witch-hunt was orchestrated not only by the same apparatus, but in many cases, the exact same individuals that are

targetting President Trump now.

One of the key players in the early, initial trial against Mr. LaRouche in Boston – which fell apart – was none other than

Robert Mueller. He did such a brilliant job of covering up the

evidence of the Saudi royal family role in 9/11, he's now been assigned to investigate President Trump's alleged ties to Russia,

etc. As was pointed out by Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS) Bill Binney and Ray McGovern in an article that

appeared a couple of days ago in the {Baltimore Sun}, Comey absolutely was legitimately fired; it was the right thing for President Trump to do. Comey had refused to investigate the actual serious crime which was committed, which was the unmasking

of Michael Flynn; who had a telephone conversation with the Russian ambassador and, according to US law, the American end of

that conversation should never have been recorded. That was illegal. The fact that that not only was recorded, but then was

leaked to the press, is two crimes committed for which people could and should be prosecuted; and it would be relatively easy

to discover who did it. That actual crime was not investigated.

Instead, we are supposed to believe that somehow Russian hacking changed the vote of the American people; which no one has

yet explained even how that would work even if they could prove

that the Russians hacked into the DNC computers – which they can't even prove. Especially since it's been revealed now that

you can change the IP address; you can make it look like Russians

hacked into a computer, when in fact the hacking was done right

from someplace in Iowa. So, this whole thing is completely a fraud; and Julian Assange has made the point that there was no hacking, as Binney and Ray McGovern said. Assange explicitly it

was a leak; McGovern and Binney also said that this absolutely could have been a leak.

There's another breaking story – which we have not confirmed independently – of interest, of Seth Rich, the 27-year

old DNC staffer who turned up dead. There's now some question as

to whether or not he was sending tens of thousands of emails to

Wikileaks. As I said, that has not been yet confirmed by other

sources, but it just underscores that there was no crime committed in terms of collusion between Trump and Russia. The Russians did not determine the outcome of this election. I think

every sane American knows this; and frankly, most of the

Democratic Party knows this, they're just completely gutless in the face of this McCarthy-ite kind of witch-hunt against the President, to tell the truth about what they know. Which is that the Democratic Party abandoned its traditional base; the forgotten men and women who voted in large numbers for President Trump. The people who have skills who are currently unemployed; who should be working for \$50, \$60, \$70 an hour producing things for the nation and the world; who are now either working at McDonald's or Walmart or are unemployed. These are the people that Trump's campaign inspired to turn out in large numbers; that was simply not being offered by the Democratic Party. I will say that if you think about two times in history which Mr. LaRouche talks about frequently: one is 1945, where the British – through certain military tactics or failures – delayed the end of World War II; they delayed the victory because they were hoping that Franklin Roosevelt would be dead by the time the war ended. Because what FDR envisioned was a world without a colonial empire; where the British, the French, the Dutch, the Portuguese would give up their colonies, and nations would have the right to develop. Very much like what President Xi Jinping is talking about at this time. Mr. LaRouche was a veteran of World War II; he was in the Pacific theatre at that time – I believe in Burma – when Franklin Roosevelt died. He often describes his fellow troops coming to him and saying, "What do you think is the meaning of this?" And he said, "A very great

man" – FDR – "has been replaced by a very little man." That is Truman, who was a complete lackey of the British; who presided over the only use of nuclear bombs so far, which was done by the United States on Hiroshima and Nagasaki. This was completely unnecessary, because Japan was already preparing to surrender. He also presided over the new Cold War; the division of the world between these spheres of influence – geopolitics, which has so much colored the way people think about things. So LaRouche determined that, in a sense, his life's work would be to bring into existence a higher ordering state of mankind; governments worthy of what it means to be truly human. That has been his life's mission. And to that end, he collaborated with others to create the conditions for the Reagan Presidency, where with the Strategic Defense Initiative and LaRouche's forecast that the Soviet Union was going to disintegrate economically, you had the collapse of the Berlin Wall. Now that was 28 years ago. That changed the world; and yet, you have people today – 28 years later – trying to act like Russia is our enemy. The British, who truly are the enemy of the United States, are allies. This is completely backwards. Happily, the British Empire is right now operating from the standpoint of complete strategic weakness. The trans-Atlantic financial system is totally bankrupt; they have shut down their ability to produce. They have tried to squash and stifle every scientist in the trans-Atlantic world with this Green agenda, this fear of global warming and climate change and all of this baloney; which happily hasn't worked. We still have a lot of creative people in the United States. I think Kesha knows

many
of them in the space program in Texas. And what you have is
that
China, with this Beijing conference, has consolidated a
process
that has been underway and coming together for a very long
time.
So, I would like to just urge everybody who is viewing this,
to take advantage of the material on the website. I think
Jason
was involved in producing a short video and a petition
basically
saying let's suck it up and tell the Congress to suck it up
and
move on; that no one is interested in this witch-hunt against
President Trump. What people {are} interested in, is
organizing
an economic recovery, and we are very much on the brink of
success. So, I would urge everyone to not be demoralized or
fearful. We have to take the same approach as Lyndon
LaRouche,
as President Trump has said now, to absolutely not give up;
and
insure the United States joins this potential which has been
opened up.

ROSS: Absolutely! Part of the irony of this idea of a
Russian takeover of United States policy, is that if Russia
took
over US policy, what are the policies that Russia is forcing
through? Russia is not opposing Glass-Steagall. The reason
we
don't have Glass-Steagall right now is because of Wall Street
and
because of Presidents who capitulated to it; it's not because
of
Russia. Joining the Belt and Road Initiative would make the

most possible sense for the United States right now. Offering what we have to offer to that; being part of an international development program of infrastructure, that's clearly in America's best interests. Would that be some sort of a Russian plot? The whole thing just doesn't make any sense. The idea that people are debating this and arguing whether or not Trump said something inappropriate to Comey, while people are dying of opioids, while communities are being devastated by unemployment and by a collapsing economy in many parts of the country. The idea of worrying about this stuff, or making it an issue, makes it very clear that these "facts" aren't driving an investigation. What it is, is an attempt to prevent a shift in policy in the United States, and the fear that Trump would, indeed, play a role in making that happen, is what has these people completely unhinged and making up all sorts of complete nonsense and conspiracy theorizing in order to throw him out. I think if we look at what is being offered right now with the initiative from the Belt and Road Forum, and you contrast that with some empty platitudes about human rights and rights for all coming from the West, you can't protest unemployment; you have to create development. You need policies that are going to make it happen; you need projects that are going to make it happen. You need a path towards a better future. For us, this requires overthrowing a concept of economics that we have had for decades now, and replacing it with LaRouche's concept of

wealth

– not as money, but as the creation of an increased power of the

human species around its surroundings.

So, let me just wrap up by quoting the end of Helga

Zepp-LaRouche's presentation at the Belt and Road Forum. She

said: "When we organize our societies around scientific and artistic discovery, we will perfect our knowledge on how we can

continuously advance the process of self-development of mankind;

intellectually, morally, and aesthetically. And we will find our

freedom in necessity – doing our duty with passion!"

As Diane had mentioned, we have a petition; I'll put it up

on the screen here. The webpage that we'd like you to go to;

it's lpac.co/rebuild. It is a petition; it begins with the video

that Diane had referred to, and then a call on the Congress to focus on making this country a better place, revitalizing our manufacturing and infrastructure, exploring space, working on science, and ending the concept of regime change warfare.

That's

something that should be our policy. So, please go to

lpac.co/rebuild. Sign and circulate the petition. Our goal is

to get 100,000 signatures on this to force a response from the White House, among other effects. The primary effect, of course,

being Congress to whom the petition is directed.

Go there; do that; and let's get to work!

Den Nye Silkevej spreder sig globalt, inklusive i USA – Hvilket er grunden til, at Trump er under angreb

Leder fra LaRouche PAC, 17. maj, 2017 – Verdens ledere, der vender hjem til deres lande fra det historiske Bælt & Vej Forum i Beijing, udtaler vidt og bredt, at et nyt paradigme for verdens anliggender er blevet etableret, både økonomisk og kulturelt. Titlen på *EIR's* Specialrapport fra 2014, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, er på en meget realistisk måde blevet til virkelighed.

I Europa er italienerne, med hjælp fra kineserne, i færd med at sammensætte en ny Nordlig Adriaterhavs-Havnesammenslutning, sammen med Slovenien og Kroatien, som vil opgradere havne og bygge jernbaneforbindelser igennem til Øst- og Vesteuropa. Med kinesisk hjælp er grækerne i færd med at planlægge endnu en jernbanelinje fra den nyligt udvidede havn i Piræus (opgraderet af Kina), og som løber op langs vestkysten og ind i Balkanlandene. Tjekkiets præsident Milos Zeman hånede dem, der klager over, at Bælt & Vej splitter Europa og sagde, at Europa allerede er forfærdelig splittet, men kan forenes gennem den fælles Silkevejsmission. Ungarns premierminister Viktor Orbán sagde, at mange lande var lede og kede af at høre på formaninger om menneskerettigheder og foredrag om frie markeder, og at den »gamle model for globalisering er død« med den Nye Silkevej, der skaber et udviklingsbaseret, globalt paradigme.

I Asien diskuterer Japan nu en tilslutning til Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og gensidige besøg

mellem Kinas præsident Xi Jinping og Japans premierminister Shinzo Abe, som den amerikanske præsident Donald Trump har tilskyndet til. Filippinernes præsident Rodrigo Duterte planlægger at genoplive fælles udvikling af de rige resurser i det Sydkinesiske Hav sammen med Kina og Vietnam, nu, hvor Obamas plan for krig i det Sydkinesiske Hav er blevet afvist i hele Asien, og af Trump-administrationen.

I Latinamerika roste generalsekretæren for FN-kontoret for den Økonomiske Kommission for Latinamerika og Caribien (ECLAC), Alicia Bárcena, Bælt & Vej som »en fornyelse af den dybe forpligtelse over for de værdier, som er fundamentale for vores globale, økonomiske og sociale velfærd« og opfordrede alle medlemslandene til at »opsamle det potentiale, som dette Ét bælt, én vej-program har for at omdefinere kapitalisme gennem folks ligeværd og værdighed«.

I Afrika sagde den etiopiske premierminister Hailemariam Desalegn, at Bælt & Vej »åbner døren for udviklingslande og fremvoksende nationaløkonomier til at bidrage til global, økonomisk vækst«. Kenyas præsident Uhuru Kenyatta sagde, at »Bælt & Vej-initiativet giver vort kontinent muligheden for at gennemføre et paradigmeskift. Post-koloniale Afrika har siddet fast i en trummerum. At blive en del af Ét bælt gør det muligt for kontinentet at gå videre til en ny platform, ved hvilken globalt samarbejde vil muliggøre merværdi, innovation og øget fremgang«.

Lignende entusiastiske responser fyldte pressen i nationer i hele udviklingssektoren.

Og i USA etablerede Trump-administrationens repræsentant, Matthew Pottinger, en »Amerikansk Bælt & Vej Arbejdsgruppe« som et partnerskab mellem den Amerikanske Ambassade i Beijing og amerikanske selskaber, for at bringe amerikanske selskaber ind i Silkevejsprocessen. Desuden inviterede han Kina til at deltage i det »Særlige Amerikanske Investeringstopmøde« den 18.-20. juni i området omkring Washington, D.C., med det

formål at bringe Kina ind i investeringsmuligheder i USA.

Ikke desto mindre ville en person, der var afhængig af den amerikanske presse eller rapporter fra den amerikanske Kongres, ikke vide noget som helst om alt dette. I stedet består næsten alt i USA's 24-timers nyhedscyklus af hysteriske tirader om præsident Trump. Hvis man troede på noget af det, skulle man tro, præsidenten var en marionet for onde Rusland og onde Kina, at han skulle være skyldig i forræderi for at gøre sit arbejde og gøre det, han lovede i sin valgkampagne – nemlig, at afslutte Bush' og Obamas politik for »krige for regimeskifte« og at genoprette Amerikas industriinfrastruktur, samt de hertil hørende arbejdspladser.

Tro ikke på den løgn, at Trump skulle være tvunget i forsvarsposition; at hans handlinger skulle have undermineret hans troværdighed, som medierne bringer til torvs *ad nauseam*. For kendsgerningen er den, at Trump er i offensiven for at afslutte den britiske imperieæra i historien. Briterne, med samt deres aktiver i USA – de neokonservative i begge politiske partier og på Wall Street, og de korrupte elementer i efterretningssamfundet, især i FBI – er totalt hysteriske over, at deres geopolitiske opsplittning af verden og deres evne til at få den amerikanske befolkning til passivt at acceptere nedskæringer og krig, er i færd med at blive ødelagt af Trumps tiltag for at bringe USA ind i den Nye Silkevej og for at samarbejde med Rusland om at knuse terroristsvøben. Hans erklærede hensigt om at genindføre Glass-Steagall driver simpelt hen de britiske aktiver yderligere ind i en panikreaktion.

Som Helga Zepp-LaRouche gentog i sine mange taler og interviews i Kina i forgangne weekend, hvor hun optrådte som taler på det Globale Topmøde for Tænketaanke under Bælt & Vej Forum: Hvis Donald Trump lykkes med at bringe USA in i det nye paradigme med den globale Silkevej, vil han huskes som én de store præsidenter i amerikansk historie.

Foto: Præsident Trump og præsident Erdogan udsteder en fælles erklæring i Roosevelt Room i Det Hvide Hus, tirsdag, den 16. maj, 2017, i Washington, D.C. (Whitehouse Instagram)

Amerika, Kina og Rusland: Et Nyt Paradigme for fremskridt – eller en Ny Kold Krig?

Leder fra LaRouche PAC, 16. maj, 2017 – Med ekstraordinært, globalt, politisk mod, indkaldte til og organiserede Kinas præsident Xi, som i begyndelsen handlede alene, den forgangne weekends topmøde med deltagelse af 29 statsoverhoveder og repræsentanter for 130 nationer: »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde«. Med denne handling har Xi skabt en ny, international, økonomisk og monetær orden – der ikke er dømt til at krakke og blive reddet gennem 'redningspakker' (bailout), men derimod er bestemt til at opbygge og udvikle. Foreløbig er den hovedsagligt baseret på Kinas egen forpligtelse til et beløb af \$1 billion *til andre nationer* i investeringer i afgørende infrastrukturprojekter; og på den kendsgerning, at Bælt & Vej-initiativet er åbent for alle nationer.

Med Ruslands aktive støtte er dette ligeledes »det vigtigste, strategiske initiativ på denne planet«, som det vurderedes af Helga Zepp-LaRouche, der deltog i topmødet som stifter og præsident for Schiller Institutet. Et statsoverhoved på topmødet sagde korrekt, »Dette er den form for initiativ, der kan afslutte terrorisme«.

I fald USA nu fuldt ud samarbejder i dette initiativ, er der intet problem, der ikke kan tackles med held, gennem disse tre nationers samarbejde.

Dette spørgsmål, og hvilken politik, præsident Donald Trump vil føre hen imod dette potentielle samarbejde, er vigtigere for amerikaneres fremtid end al den mediesladder, de læser.

Hvis de fleste amerikanere ikke er klar over dette, skyldes det, at britiske og amerikanske efterretningstjenester er fast besluttet på at isolere USA fra Rusland og Kina og gennemtvinge en ny, Kold Krig, med disse nationer som Amerikas fjender. De hjælpes frem af en ny McCarthy-isme i amerikanske og europæiske medier, og en genoplivelse af forrige århundredes »sensationsjournalistik«. De lancerer flere og flere angreb mod præsident Donald Trump i et forsøg på at tvinge ham til at føre en fjendtlig politik over for Rusland og Kina – og, hvis de kan, tvinge ham ud af embedet.

De fleste amerikanere er ganske enkelt ikke bevidste om, at et nyt paradigme er i færd med at skabes, som vil genoplive den kollapsede økonomi, den udforskning af rummet, som USA opgav, og de fremskudte, videnskabelige grænser, som det ophørte med at finansiere. Årsagen er, at medierne og efterretningskræfterne forsøger at tvinge Amerika ind i en Ny Kold Krig i stedet. De fleste Demokratiske ledere er fuldstændig faldet for det.

Vågn op; afvis det. Kræv fornuftigt samarbejde med Kina og Rusland om dette fremvoksende, nye, økonomiske og strategiske initiativ.

LaRouche PAC cirkulerer appeller og kæmper i Kongressen for fire politiske punkter af afgørende betydning:

Lad os genindføre Glass/Steagall-loven og bryde Wall Streets storbanker op.

Lad Amerika investere billioner af dollars i sin egen, ny

infrastruktur, med samarbejde med andre verdensmestre i højhastighedsjernbaner, osv., og lade indehavere af amerikanske statsobligationer investere i ny, amerikansk infrastruktur.

Lad os bygge næste generation rumfartsmissioner og gøre opdagelser for fremtiden, såsom fusionskraft.

USA har ligeledes behov for samarbejde inden for bekæmpelse af international terrorisme og den hermed relaterede narkotikasvøbe.

Og, hvilke af disse ting er det, Rusland og Kina forhindrer USA i at gennemføre? Eller, er det tværtimod præcis disse mål, som det internationale Bælt & Vej-topmøde drejede sig om?

Foto: 15. maj, 2017: Rundbordsdiskussion mellem ledere på Bælt & Vej Internationale Forum [en.kremlin.ru]

Virksomheden af Bælt & Vej Forum: Lyndon LaRouche: »En vidunderlig ændring i historien«

Leder fra LaRouche PAC, 15. maj, 2017 – I dag sluttede »Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde« i Beijing, efter to dage med overvejelser og med repræsentation fra 130 nationer, i en proces, som værten, præsident Xi Jinping, beskrev som at arbejde sammen for en »fælles fremtid for menneskeheden«. Et

fælles kommunikation blev udstedt her til eftermiddag, efter Ledernes Rundbordssamtale ved Bælt & Vej Forum, hvor 29 statsoverhoveder deltog. Præsident Xi, såvel som også præsident Putin, æresgæsten, holdt bagefter en pressekonference. Xi meddelte, at det andet internationale forum bliver i 2019 i Kina.

»Dette er en vidunderlig ændring i historien«,

erklærede Lyndon LaRouche om konferencen. Han sagde, at

»Kina gør et godt stykke arbejde. Kina stiller sig selv i front for dynamikken for verdens udvikling.«

Han sagde, at

»vi er parat til at satse på den totale sejr i USA og andre steder«. Lad være med at »forklare« det. »Acceptér processen og aktualisér potentialet. Få hele verden indkapslet i denne proces. Kampen går ud på at arbejde på dens virkeliggørelse.«

Lyndon LaRouches hustru, Helga Zepp-LaRouche, befinder sig lige midt i handlingens centrum i Beijing. Dette kommer efter årtiers lederskab fra LaRouche-parret, for netop denne form for mobilisering for verdensomspændende udvikling. Siden 1990'erne og Helga Zepp-LaRouches første deltagelse i en international konference i Kina, hvor hun opfordrede til en »Eurasisk Landbro«, er hun i Kina blevet vidt kendt som 'Silkevejsladyen'.

Repræsenterende Schiller Instituttet, som hun stiftede og er præsident for, talte Helga Zepp-LaRouche søndag, den 14. maj, på konferencens første dag, på panelet, »Bælt & Vej for fremme af en stærk, afbalanceret, inkluderende og bæredygtig, global økonomi«. Hun sagde:

»Bælt & Vej-initiativet har det indlysende potentiale til hurtigt at blive til en Verdenslandbro, der forbinder alle kontinenter gennem infrastruktur, såsom tunneller og broer, og

som forstærkes gennem den Maritime Silkevej. Som sådan repræsenterer initiativet en ny form for globalisering, der ikke bestemmes af kriteriet for profitmaksimering for finanssektoren, men derimod af kriteriet for den harmoniske udvikling af alle deltagende lande på basis af win-win-samarbejde.

Det er derfor vigtigt, at man ikke ser på Bælt & Vej-initiativet ud fra en bogholders synspunkt, som fremskriver sit statistiske cost-benefit-synspunkt ind i fremtiden, men at vi derimod tænker på det som en vision om et fællesskab for en fælles fremtid. Hvor ønsker vi, menneskeheden som helhed skal være om 10, 100 eller endda 1000 år? Er det ikke menneskehedens naturlige skæbne, som den hidtil eneste kendte, kreative art i universet, at vi i fremtiden vil bygge landbyer på Månen, udvikle en dybere forståelse af de billioner af galakser i vort univers, løse spørgsmålet om sygdomme, der hidtil ikke har kunnet kureres, eller løse spørgsmålet om sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer gennem udvikling af termonuklear fusionskraft? Ved at fokusere på menneskehedens fælles mål, vil vi blive i stand til at overvinde geopolitik og etablere et højere fornuftsgrundlag, til fordel for alle.«

Helga Zepp-LaRouche adresserede især spørgsmålet om USA's rolle – USA's delegation i Beijing blev ledet af en særlig rådgiver til præsident Trump. Med en fremstilling af det mest positive, 'store billede', forklarede Zepp-LaRouche:

»Når man ser på et verdenskort, så er USA ikke kun et land, der er omgivet af to oceaner og to naboer, men at det kan blive en central del af en infrastrukturkorridor, der, via Central- og Sydamerika, forbinder Ibero-Amerika med det eurasiske transportsystem, via en tunnel under Beringstrædet ...
«

Som det kunne forudsiges, så er geopolitik-flokken, med centrum i London, ved at få et anfald. Londons *The Economist*

kørte i dag en strøm af modvægt, med overskriften, »"The Economist explains, "What Is China's Belt and Road Initiative?" (The Economist forklarer: Hvad er Bælt & Vej-initiativet?) De skriver, at forretningsfolk i Centralasien kalder det for »En vej, en fælde«, fordi B&V-projekter er upålidelige. Og »Bælt & Vej Forum har en uheldig forkortelse, opkast (BARF)«, osv.

Men tilbage i virkeligheden markerer Bælt & Vej Forum ikke alene udviklingen af et potentielt verdensøkonomisk og videnskabeligt lift-off, men der er også en proces i gang med overvejelser over spørgsmål om nuværende lidelse og mulig generel krig. Præsident Trumps udsending til Beijing, Matthew Pottinger, er nu i Sydkorea til konsultationer om spørgsmål i regionen. Med hensyn til Syrien, hvor fredsforhandlinger, under navnet »Genève 6«, begynder i morgen, er flere møder planlagt til denne uge med mellemøstlige ledere, der mødtes i Beijing med både Xi og Putin. I Washington, D.C., vil den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan mødes med præsident Trump den 16. maj. Den 17. maj vil den italienske premierminister Paolo Gentiloni mødes med præsident Putin i Sotji. Den græske premierminister Alexis Tsipras mødtes ligeledes med Xi og Putin i Beijing, og også med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov.

I dag opsummerede Helga Zepp-LaRouche det store potentiale – vores store udfordring – ved at beskrive åbningen af Bælt & Vej Forum den 14. maj:

»I går var et fantastisk, historisk øjeblik!«

Hun talte på China Global Television Network's program, **»Dialog med Yang Rui«**, udsendt live, prime time.

Hun udbrød: *»Vi befinder os i et faseskifte for menneskeheden!«*

*Foto: Slutscene fra Aftengallashow på forummet, med en smuk præsentation af kinesisk kultur. **Videoen kan ses her.***

Kina har lanceret Århundredets Projekt; Hvad er vores ansvar fremover?

Leder fra LaRouche PAC, 14. maj, 2017 – Den kinesiske præsident Xi Jinpings hovedtale på Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde i Beijing, søndag, understregede de næste skridt, der må tages for at sikre, at flere end 100 nationer i maksimal grad får fordel af det, han kaldte »Århundredets Projekt« – Bælt & Vej-initiativet (BVI).

Det attraktive aspekt af dette storslåede projekt med storslåede infrastrukturprojekter er blevet fastslået gennem fire år, sagde Xi og citerede et mundheld: »Ferskner og pærer taler ikke, men de er så tiltrækkende, at en sti kommer til syne under træerne«. Men, med mere end \$950 mia. i forpligtende langfristerede investeringer i 900 projekter – hidtil i overvældende grad fra Kinas udviklingsbanker og nye fonde, som tilføjede \$115 mia. i nye forpligtelser alene på dette Forum – understregede Xi de vanskelige opgaver med koordinering af projektdesign, planlægning af økonomisk udvikling og mobilisering af industri blandt de deltagende lande. Og også, fælles finansiering gennem nationale kreditter.

Det pressereden spørgsmål er, hvad andre nationer, især USA, kan og må *tilføre* BVI, for virkelig at gå med i det – i betragtning af 1 milliard fattige mennesker, truslen om sult og massedød i dele af Afrika og Mellemøsten, samt udbredelsen af en fortvivlelsens kultur i USA's og Europas afindustrialiserede områder.

Den amerikanske systemøkonom Lyndon LaRouche, stifter af *EIR*, og hvis hustru Helga Zepp-LaRouche optræder i kinesisk pressedækning af Forummet, understregede, at tiden nu er inde til, at hans bevægelse i USA og alle dens tilhængere må handle for at føre Trump-administrationen længere end sine første skridt for samarbejde med Kina.

LaRouche påpegede udforskning af rummet og alle de hermed forbundne videnskabelige og teknologiske landvindinger: Dette er et *førende* bidrag, som USA kan og må yde til dette initiativ, hvor USA samarbejder med andre rumprogrammer, der engang efterlignede, men nu overgår Amerikas, med det formål at skabe et overordnet spring i menneskeligt fremskridt.

Der må være en »Silkevej i Rummet«, der overvåger og er drivkraft bag nye infrastruktur-korridorer på Jorden. Præsident Donald Trump er netop lige begyndt at se på en virkelig genoplivelse af NASA's kapacitet på »Apollo«-niveau, og en genoplivelse af optimismen hos det amerikanske folk, der engang kunne gå på Månen.

Ignorér »den offentlige mening« om, hvad der skulle være muligt, sagde LaRouche. Og frem for alt, få Amerika til at handle på denne basis: Hvad er meningen med livet for et menneske, 50 år frem i tiden? Da Lyndon og Helga LaRouche for mere end 35 år siden fremlagde politikken for den »Eurasiske Landbro« og internationale udviklingsbanker, forudså de i realiteten meningen med denne weekends momentum i Beijing og præsenterede frøet til dette momentums Bælt & Vej-initiativ.

Præsident Xis presserende opfordring kan høres:

»Industrier er nationaløkonomiens fundament. Vi bør intensivere industrisamarbejde således, at forskellige landes industrielle udviklingsplaner vil komplementere og forstærke hinanden. Fokus bør ligge på lanceringen af store projekter. Vi bør styrke internationalt samarbejde om produktionskapacitet og fremstilling af udstyr og gribe nye

udviklingsmuligheder, der frembydes af den nye industrirevolution, for at skabe nye foretagender og fastholde dynamisk vækst.

Finansiering er en moderne økonomis livsblod. Kun, når blodet cirkulerer uhindret, kan man vokse. Vi bør etablere et stabilt og bæredygtigt, finansielt garantisystem, der holder risici under kontrol, skabe nye modeller for investeringer og finansiering, opmuntre til større samarbejde mellem regering og privatkapital og bygge et diversificeret finansieringssystem og et flerstrengt kapitalmarked. Vi bør ligeledes udvikle inkluderende finansiering og forbedre netværk for finansielle ydelser.

Infrastruktur-konnektivitet er fundamentet for udvikling gennem samarbejde. Vi bør fremme konnektivitet til lands, til vands, i luften og i cyberspace, koncentrere vore bestræbelser omkring hoved-forbindelsesveje, byer og projekter og forbinde netværk for hovedveje, jernbaner og havne. Vi har sat et mål for byggeri af seks økonomiske hovedkorridorer under Bælt & Vej-initiativet, og vi bør bestræbe os på at opfylde dette mål.«

Denne udfordring blev anerkendt af den tjekkiske præsident Milos Zeman på Bælt & Vej Forum: »I hele historien har der, med undtagelse af Marshallplanen, ikke været et langfristet projekt, der kræver enormt mod. Lad mig udtrykke min taknemlighed over for Folkerepublikken Kina for dets mod, og lad mig især udtrykke anerkendelse over for Kinas præsident for dette så sjældne mod.«

Helga Zepp-LaRouche, der blev interviewet af Kinas *Xinhua* Nyhedsbureau, forudsagde, at andre lande vil blive i stand til at »eftergøre det kinesiske, økonomiske mirakel gennem de seneste 20 år ... Det vil føre til videnskabelige og teknologiske gennembrud, med internationalt samarbejde om termionuklear fusionsteknologi, der vil give os sikkerhed for forsyning af energi og råmaterialer ...

Jeg er sikker på, at det (initiativet) vil fortsætte med at vokse og blive til en virkelig verdenslandbro, med en omskrivning af et gammelt slagord: intet land vil blive ladet tilbage«.

Lad os sørge for, at USA indtager en førende plads og redder sin egen fremtid.

Foto: Internationalt Forum for Ét bælt, én Vej begynder. (kremlin.ru)

Der står for meget på spil – Det må lykkes!

Leder fra LaRouche PAC, 11. maj, 2017 – Alle mænd og kvinder – og Lyndon LaRouche i særdeleshed – der begriber deres eget, personlige ansvar for menneskehedens fremtid, har i øjeblikket skærpet opmærksomhed på at sikre, at det forestående Bælt & Vej Forum, der finder sted i Beijing kommende 14.-15. maj, bliver en succes.

På dette topmøde er en ny og spændende virkelighed, der repræsenterer menneskehedens højeste forhåbninger, i færd med at virkeliggøres. Det største infrastrukturprojekt, der nogensinde er gennemført i menneskehedens historie, er under opbygning; det bringer udvikling til hele sektioner af verden, løfter millioner ud af fattigdom og bringer produktive jobs til millioner af mennesker. Kina har bedt præsident Trump om at deltage i dette storslåede projekt, og det bør USA omgående takke ja til. Det kunne give stødet til, at USA's økonomi kommer op på en ny platform for moderne vareproduktion og moderne infrastruktur.

I sin første telefonsamtale med Kinas præsident Xi Jinping i dag, sagde Sydkoreas nyvalgte præsident, Moon Jae-in, at hans land i høj grad påskønner Bælt & Vej-initiativet og har forventninger om, at det vil bringe fremgang til nationerne langs dets ruter, inklusive Sydkorea.

Jean-Pierre Raffarin, tidligere fransk premierminister og nuværende leder af det franske senats Udenrigskomite, og som viseligt blev valgt af præsident Macron til at lede den franske delegation, har længe været tilhænger af Bælt & Vej-initiativet, og han forstår i lige grad både dets løfterigdom, men også den fare, verden vil befinde sig i, hvis det får lov at mislykkes. Til kinesiske journalister sagde han den 5. maj, at han ser den Nye Silkevej som et globalt initiativ for fred og samarbejde. Mod en baggrund af en kompliceret og konstant skiftende verdenssituation, bringer Kina fred til verden med sine planer og strategier, der fremmer multi-lateralisme og støtter FN. Raffarin sagde, han håber, Bælt & Vej Forum lykkes med at bringe toppolitikere fra andre vestlige lande nærmere til Bælt & Vej-initiativet.

Ruslands ambassadør til Beijing sagde, at »dette samarbejde må blive basis for dannelse af en ny, international aftegning, nemlig, det eurasiske, altomfattende partnerskab, med deltagelse af et udstrakt antal lande, der er medlemmer af den Eurasiske Økonomiske Union, Shanghai Samarbejdsorganisationen og også med fremtidig udsigt til Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN)«. Han tilføjede, at, ikke alene ville præsident Putin deltage, men også premierminister Medvedev – og sammen med disse to, yderligere tilstrækkeligt mange ministre i den russiske regering til at gøre det muligt for Rusland på regeringsministerplan at deltage i hvert eneste conferencepanel.

Med hensyn til Indien, har Kinas udenrigsminister Wang Yi sagt, at Indien vil være repræsenteret på Forummet, men den indiske regering har tilsyneladende endnu ikke meddelt, hvem, der deltager. Mange indere advokerer for, at premierminister

Narendra Modi bør tage af sted. En af disse advokater, tidligere FN-direktør Mukul Sanwal, stillede i går i avisen *The Hindu* dette spørgsmål: »Vil premierminister Narendra Modi overraske alle og deltage i Kinas 'Bælt & Vej Forum for Internationalt Samarbejde', der starter den 14. maj? Dette ville være samme form for dristigt initiativ, han tog, da han inviterede ledere fra vore nabolande til sin indsættelse i 2014, men langt mere signifikant.«

På samme måde er det af afgørende betydning, at præsident Trump, en anden leder, der er berømt for dristige initiativer, »overrasker alle og deltager«. Ingen større garanti for verdensfred kunne eksistere, end netop den uventede optræden af både premierminister Modi og præsident Trump i Beijing, den 14. maj.

Da Lyndon Larouche vurderede mange af disse udviklinger her til morgen, svarede han, at, »Jo, men det nye paradigme må fungere. Det må ikke mislykkes; i modsat fald vil der ikke være nogen fremtid for menneskeheden. Der er mange onde ting derude. Dette må lykkes. Det må ikke blive undermineret.«

Foto: Luftfoto over området ved Yanqi-søen lidt uden for Beijing, hvor Bælt & Vej Forum vil finde sted.

**Trump renses ud i nogle
kupmagere
og fremmer samarbejde for**

fred og udvikling med Rusland og Kina

Leder fra LaRouche PAC, 10. maj, 2017 – Donald Trump har i de seneste 24 timer taget de indledende skridt og har smidt det affald i efterretningssamfundet ud, der har været en del af det igangværende forsøg på en 'farvet revolution' mod den amerikanske regering. Comey og tidligere chef for NSA, Clapper, og tidligere chef for CIA, Brennan, samt andre, har åbenlyst deltaget i et kupforsøg mod præsident Trump, hvor de har brugt vilde løgne og taktikker, der ikke er set siden McCarthy-æraen, for at terrorisere den amerikanske befolkning med den angivelige fare for russisk aggression, og endda russisk kontrol over den amerikanske regering.

Efter et særdeles produktivt møde i dag med præsident Trump og udenrigsminister Tillerson i Det Hvide Hus, latterliggjorde den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, meget praktisk, denne kampagne. I besvarelse af gentagne spørgsmål fra den amerikanske hore-presse, og som havde til formål at forklare de falske nyheder om russisk indblanding i 2016-valget, sagde Lavrov: »Jeg mener, dette er ydmygende for det amerikanske folk at høre på, at USA's interne anliggender skulle være styret af Rusland. Hvordan går det til, at denne store nation tænker på denne måde?«

EIR udgav den 27. februar, 2017, et omfattende dossier med titlen: »Obama og Soros – Nazister i Ukraine 2014, i USA 2017?«. Dossieret dokumenterede, at de samme personer og institutioner, der kørte det neonazistiske kup imod Ukraine i 2014, forsøgte at gennemføre en lignende Farvet Revolution imod Trump – og af nøjagtig de samme grunde. Som den russiske viceambassadør til FN's sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, sagde til den britiske ambassadør Rycroft den 13. april:

»Jeres drøm gled ud af jeres hænder, fordi vi arbejder sammen med USA. Det er I bange for. I gør alt, hvad I kan, for at sabotere dette teamwork.« Russerne forstår, at Det britiske Imperium er ved at fjerne alle stopklodserne og endda løber risikoen for en atomkrig, for at forhindre Trump i at lede USA ind i et partnerskab med Amerikas historiske og naturlige venner i Rusland og Kina. Dette venskab ville betyde enden på Det britiske Imperium, én gang for alle, og afslutningen af opsplittningen i Øst og Vest, og ville i stedet virkeliggøre et nyt paradigme, baseret på udvikling og alle nationers gensidige interesser.

Dette er, naturligvis, den Nye Silkevej – Ét Bælt, én Vej-initiativet, lanceret af Kinas Xi Jinping, der vil afholde den første, internationale konference i Beijing kommende weekend, med deltagelse af repræsentanter fra flere end 100 lande og 28 statsoverhoveder, der vil planlægge en produktiv fremtid for menneskeheden og en afslutning på imperie-æraens princip om 'evindelig krigsførelse'.

Helga Zepp-LaRouche, der i Kina er kendt som »Silkevejs-ladyen«, reflekterede i dag over den kendsgerning, at, med den italienske premierminister Gentiloni, der vil lede sin nations delegation til Bælt & Vej Forum, alt imens tidligere premierminister Jean-Pierre Raffarin vil repræsentere Frankrig, og med de fleste andre nationer i Europa, der sender betydningsfulde delegationer – med disse begivenheder, har det historiske momentum i Europa taget en ny retning for en lysende fremtid med den Nye Silkevej. Kun Tyskland synes at sakke bagud og sidder fast i det gamle paradigme, hvor de fabler om udledning af CO² snarere end opbygning af nationen. Foreløbig har præsident Trump ikke indikeret, om han eller nogen anden, amerikansk delegation vil deltage, til trods for, at den kinesiske ambassadør til USA har gentaget Kinas invitation.

Men, Trump har uden for enhver tvivl truffet beslutning om at ændre briternes spilleregler og droppe de korrupte

efterretningsnetværk, der har faldbudt den anti-russiske pro-krigspropaganda på vegne af britisk efterretning, der har spillet USA som den »dumme kæmpe«, der udkæmper imperiets kolonikrige samtidig med, at dette imperium forbereder atomkrig imod Kina og Rusland.

I Asien aflagde den nyvalgte præsident i Sydkorea, Moon Jae-in, her til morgen sin ed og annoncerede omgående sit forpligtende engagement til genopretning af »Solskinspolitikken« over for Nordkorea, og for samarbejde med Trump omkring en varig løsning for Koreahalvøen. En sådan løsning må være baseret på gensidig udvikling og garantier for Nordkoreas suverænitet, til gengæld for en løsning på spørgsmålet om atomvåben. Pyongyang har gentagent erklæret, at, hvis truslerne mod deres nation endegyldigt ophørte, kunne en løsning findes. Der eksisterer nu en mulighed for, at den splittede, koreanske nation, i samarbejde med Xi, Putin og Trump, og muligvis også Japans Shinzo Abe (der står både Putin og Trump nær), kan indlede den freds- og udviklingsproces, som sluttelig kunne føre til en genforening.

Tiden er inde til, at præsident Trump indtager den hamburger med Kim Jon-un.

Det er ikke for sent for Trump – eller Europa – at tage til Bælt & Vej Forum i Beijing

Leder fra LaRouche PAC, 8. maj, 2017 – Med den kommende weekends todages topmøde i Beijing omkring det globale

udviklingsinitiativ, der allerede investerer i 65 nationer og er 20 gange større end Marshallplanen, vil spørgsmålet om, hvad man skal gøre ved de stagnerende amerikanske og europæiske nationaløkonomier, aldrig komme til at stå i så klart et lys igen. Helga Zepp-LaRouche har sagt, at, hvis Donald Trump tager til Beijing og allierer USA økonomisk med Bælt & Vej-initiativet, kunne han af historien blive set som en af Amerikas største præsidenter. På denne kurs ligger ikke alene en stor genoplivelse af produktivitet og produktiv beskæftigelse for amerikanere, men også den mulige løsning af den alvorlige trussel om krig i Asien, og endda – gennem samarbejde med Rusland – i Mellemøsten.

Og, med USA som deltager, vil selve Bælt & Vej-initiativet blive en langt stærkere økonomisk og teknologisk drivkraft for de mere end 100 nationer, der er repræsenteret i Beijing i denne weekend.

En betydningsfuld, asiatisk avis havde i dag en lederartikel, »Det er ikke for sent for præsident Trump at beslutte at tage til Beijing«. Det er for den sags skyld heller ikke for sent for den nyvalgte, franske præsident Emmanuel Macron at tage af sted. EU's og Londons finanselite kan forsøge at forhindre og endda ødelægge Kinas Bælt & Vej, før det udvikler en ny, økonomisk infrastruktur i Europa, men alle de europæiske nationers udsigt til vækst afhænger af Bælt & Vej.

Med mindre den rigtige beslutning træffes nu, vil det meget snart være for sent for de transatlantiske økonomier. De kan ikke overleve endnu et finanskrak, værre end i 2008, og det er netop, hvad der truer dem nu. Tysklands førende finansavis, *Handelsblatt*, har udløst »høje advarselssignaler ... En flodbølge af selskabslån, især i USA, kunne udløse en ny, global finanskrise. Konturerne af en gigantisk boble kommer mere og mere til syne i markedet for selskabsobligationer. Den kunne bryde ... på grund af hastigt stigende rentesatser og en faldende økonomi.«

En omgående ændring må ske, med vedtagelse af de »Fire Love til Nationens Redning«, som Lyndon LaRouche siden 2014 har foreslået. Genindfør Glass/Steagall-loven for at opdele Wall Street-bankerne, før de udløser en ødelæggende syndflod; skab dernæst statskredit-institutioner til opbygning af moderne infrastruktur, finansiering af rumforskning og fissions- og fusionsteknologier.

Hele indsatsen for at modgå dette transatlantiske, økonomiske kollaps kan kun lykkes med en sådan kurs for samarbejde med Kina, Indien og frem for alt Rusland.

City of London og Storbritannien forsøger at ødelægge muligheden, gennem Londons og Bruxelles' angreb på Bælt & Vej, og gennem krig. Fra London kommer der nu rapporter om, at premierminister May vil bede sit nye parlament om at lade hende bombe Syriens regeringsstyrker, som hendes ministre bliver ved med offentligt at kræve. Dette omfatter endnu en fabrikeret hændelse med »kemisk bombeangreb« og ville kun blive udført af UK med det formål at trække præsident Trump ind i krigen igen. Og minsandten, om ikke BBC-udsendelser allerede begynder at hævde, at Syriens præsident vil udføre flere »kemiske bombeangreb«.

Det britiske incitament til konfrontation kommer netop på et tidspunkt, hvor den russiske og den amerikanske udenrigsminister skal afholde drøftelser i Washington i denne uge, med udsigten til at afslutte borgerkrigen og terrorismen i Syrien. Londons intervention må nedkæmpes – og præsident Trump må tage til Beijing.

Foto: Den forbudte By, Beijing. (Photo: flickr.com/romanboed (CC BY2.0))

En uge før Beijing topmødet går verden i retning af Kinas Bælt & Vej-initiativ

Leder fra LaRouche PAC, 7. maj, 2017 – Det er et ironisk tidens tegn, at Argentinas ambassadør til Kina, Diego Guelar, i denne uge, på tærsklen til Bælt & Vej-topmødet i Beijing, udgav en artikel, der lovpriser Kina for at blive det 21. århundredes supermagt »uden at løsne et eneste skud«. Guelar rapporterede, at Kina var trådt ind i sin nye, globale rolle med »ansvar« og »lederskab«, og han roste Kinas spektakulære, økonomiske præstationer med nedbringelse af fattigdom, forhøjelse af den forventede levealder og global infrastrukturudvikling.

Ironien ligger i, at Mauricio Macris regering hidtil har været en Wall Street-darling, der har været en skinger modstander af samarbejde med Kina, BRIKS eller Bælt & Vej-initiativet (BVI). Og det var et tidens tegn, fordi næsten alle nationer på planeten nu vender sig mod Kina og BVI, med håbet om et Nyt Paradigme for menneskeheden.

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, indfangede essensen i denne strategiske mulighed i bemærkninger i dag:

Ambassadør Guelars bemærkninger er et særdeles passende eksempel på den aktuelle, globale dynamik, sagde hun. »Dette er helt klart den vej, tingene går, og vi bør optrappe vores kampagne for, at USA absolut må gå med i denne indsats, fordi det er den eneste meningsfulde måde, på hvilken alle de geopolitiske konflikter i verden kan overvindes.«

Zepp-LaRouche understregede, at, selv om der er taget nogle

positive skridt for at slukke luntten til diverse globale, sprængfarlige brændpunkter, såsom aftalen mellem den russiske præsident Vladimir Putin og Amerikas Donald Trump om at oprette fire »deeskaleringszoner« i Syrien, »så er vi absolut ikke ude af farezonen. Vi bør ikke have nogen illusioner, for tingene kan meget hurtigt gå galt«.

Øverst på listen over disse overhængende farer står den globale finanskriser. »Vi konfronteres stadig med en potentiel nedsmeltning af finanssystemet. Vi har stadig ikke vedtaget Glass-Steagall og Lyndon LaRouches Fire Love. Og vi ved stadig ikke, hvilken form for Glass-Steagall (bankopdeling), man diskuterer« i Trump-administrationen og andre steder i USA.

Ikke desto mindre »mener jeg, at vi generelt ser på meget optimistiske udsigter. Om en uge finder det historiske BVI-topmøde sted i Beijing, og jeg er absolut sikker på, at, som resultat, vil BVI-dynamikken blive endnu stærkere. Den går faktisk i retning af, at den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som er den politik, LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i årtier. Zepp-LaRouche understregede tempoet, i hvilket disse strategiske forandringer finder sted. »Dette sker alt sammen blot tre år efter, at politikken med den Nye Silkevej først blev udtalt af Kinas præsident Xi Jinping. Og hvis man tænker på den hastighed, med hvilken denne dynamik har slået rod på globalt plan, så er det ganske åndeløst.«

Zepp-LaRouche adresserede dernæst det centrale, strategiske spørgsmål om USA's forhold til dette fremvoksende, Nye Paradigme. »Det ville være den absolut naturlige fortsættelse af disse seneste tre år, at inkludere USA i Bælt & Vej-initiativet; at inkludere Europa og at udvikle hvert eneste indlandsområde på planeten, og at løfte ethvert menneske på denne Jord ud af fattigdom. På denne måde kan vi virkelig begynde at definere menneskehedens fælles mål, udvikle et fællesskab, eller et samfund, for civilisationens fælles fremtid og begynde at takle de problemer, det virkelig er værd

at takle: nemlig, at bygge bosættelser på Månen; at udvikle en bedre forståelse af universets love; og at finde løsninger på uhelbredelige sygdomme.

Vi har alle mulige fantastiske projekter, som vi skal udføre, hvor vi arbejder sammen som én menneskehed. Og hvorfor skulle dette ikke være muligt? Lad os gå frem på optimistisk vis for at virkeliggøre de gennembrud, som er absolut nødvendige.«

Zepp-LaRouche understregede, at det amerikanske folk *ikke* er så splittet, som massemedierne vil have alle til at tro. Men »de, der er uenige i disse medieskabte splittelser, bør træde frem i lyset og være med til at bringe USA ind i det Nye Paradigme omkring den politik, som Lyndon LaRouche i årtier har fremlagt«.

Titelbillede: Kort over hovedruterne for "Bælt & Vej" – det 21. Århundredes Maritime Silkevej og det Økonomiske Silkevejsbælte over land – det største infrastrukturprojekt i menneskehedens historie, der åbner op for udvikling af planetens indlandsområder, og som allerede nu er 12 gange større end Marshallplanen, der genopbyggede Tyskland – og Europa – efter Anden Verdenskrig.